

Zvaidžė

S A N V A I T I N I S L A I K R A S Z Ų I S .

Nr. 22

BROOKLYN, N. Y., 4 D. LIEPOS (JULY) 1901M.

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND CLASS MATTER, MARCH 11 - 1901.

Metas I

Maistas ar nuodai?

Paėmę į ranką bent vieną lietuviską laikraštį rasime nuolatinius sžaukimus juog lietuviams reikia mokslo; reikia skaityti gerus laikraszczius ir geras knygas. Musų tie "karszti tautieciai", "vargdienių geradėjai" beveik brukta lietuviams "dvasiszką peną" pakiszdami jiems visokios įtalpos laikraszczius ir knygas, tiegi vienas atmeta kitas ima-

Pažiurekime ar jie pakiszta žmonėms *maista* idant juos suszcłpti, ar paduoda *nuodus* idant juos nunuodinti.

Idant maistas butų mums naudingas reikia idant butu sveikas ir atsakančis mūsų viduriams. Jei obuolys bus nedanokęs, suvalgytas atnesz ligą tam kurio viduriai yra labai silpni, norint nepadarys didelės blėdies, sveikus ir drutus vidurius turincziam. Obuolys supuvęs užnuodins vidurius kiekvieno, obuolys-gi geras bus sveiku maistu kožnam. — Teip lygiai yra ir su skaitimu knygy bei laikraszczių arba su dvasiszku maistu.

Idant koks skaitimas butu mums naudingas, reikia idant tas skaitimas butu geras pats savyje, ir idant butu mum atsakančis.

Skaitydami kokią knygą, jei jos įtalpa yra gera ir atsakanči mūsų apszvietimui, turėsimė naudą, prieszingai gi turėsimė didesnę ar mažesnę blėdį jei tos knygos įtalpa bus negera.

Blėdis kurią apturi skaitantis blogą knygą yra ne ligi. Žmogus su gilum ir teisingu mokslu, skaitidamas negerą knygą t. y. tokią kur yra netikras mokslas, mokės

tenai rasti grudus ir pelus, ir juos perskirti, toks tokiu dvasiszku maistu neužsinuodins; bet jei tą knygą paims praszciokėlis, o ypacz toks kuris, vos palaižęs mokslo, giriasi mokintu esąs, į vietą naudos, į vietą dvasiszko maisto ras tenai sau blėdį, ras dvasiszkus nuodus; jis tokias knygas skaitydamas, netik kad neapsiszvies, bet paskęs klaidose ir apart visokių melagysczių ir iszkreiptų teorijų nieko nežinos, nes tokia knyga tai yra supuvęs obuolys kuris tiktai nuodus savyje turi.

Kaip yra blėdinga skaityti blogas knygas, pasistengsiu parodyti, o juog praktika geriau mus pamokina nė teorija, paimsim gyvenimą vieno jaunikaiczio, troksztanczio daug skaityti ir žinoti, todėl skaitusio knygas, kokios jam papuolė.

Tikiu kiekvienas tada supras ką vertos knygos, kurias mums, musų "vargdienių glėbėjai" ir "apszviestunai" paduoda ir kaip didelius nuodus skaitanti apturi. Jaunikaitis, apie kurį czionai skaitytojams noriu apsakyti, buvo sunus gerų iz dievobaimingų tėvų, dievobaimingai isz mažumės augintas, troksztantis neapsakomai mokslo, bet ne turintis tiek pinigų idant visokias knygas galėtų sau nusipirkti, todėl skolinantis jas nuo ko gali.

Szitali kaip jis apraszso savo gyvenimą:

Dviliktam mano amziaus mete tapau ataduotas į gimnaziją. Tėvas mano bijodamasis idant asz bedraugaudamas su blogais vaikais, ne iszklyszciau, paliko mane ant stancijos pas savo pa-

žinstamus, žmones mokintus ir gerus. Knygy turėjo daug, bet nė vienos nebuvo tenai, kuri užgautu dorą arba garsintų bedievystę. Matydami tie žmonės nuodus tose knygose, niekad nebutų daleide, idant kas tokias knygas įnesztų į jų namą. Vienok, asz gyvendamas pas tokius dievobaimingus žmones, prisigriebiau prie knyginių nuodų ir nuodijausi jais ilgą laiką. Nuodijausi jais kol nustoju tikejimo, o su juo sykiu ir ramumo, nuodijausi pakol pamacziau ašzkius ženklus vedanczius manę prie sumaiszymo proto.

Ne iszsykio asz susitik au su blogom knygom. Kada pirmutinį sykį semiau tuos nuodus, turėjau jau 18 metų ir buvau 6 klasos mokintiniu. Iki tam laikui, kiek tik man laikas daleido skaicziau visokias knygas, bet neturėjau savo rankoje nė vienos bedieviszkos knygos. Kalbuasz czionai apie blogas knygas kurios nieko nėtalpina kas užgautu dora, bet kalbu apie moksliskas knygas, paraszytas pseudo-filozofų, materialistų, kurie nuduodami neiszmieruojamą savo mokslo gilumą, mokina juog nera nė Dievo nė duszios.

(Toliaus bus.)

Visiems musu skaitytojams maloniai primename idant teiktusi atnaujiti ant antro pusmecczio prenumerata.

„SZVENTOSIOS“ ROSIJOS MISIONIERIAI.

(PAGAL LANSKAJĄ).

(Tąsa).

Nežinau, ar tas prašmatnas skundimas buvo kiek žmonėms naudingas, tik tiek, kad Osvinskis svečiuose apskatinėdamas kaszinkokį juokingą atsitikimą sakė, kad beprotiškas. Pradžia jos – sakė perdetiniui, kurs labai su Gvaidziku sutiko – tarsi kokios cigonizszkos dainos: „Mes gyvendami tarp miškų ir snaudžiančių laukų“. O ne, ne, norėjau pasakyti „tarp snaudžiančių miškų“ teisinosi juokdamasis, kad taip samojingai pasakė – ir toki buvo apsakymai lig galo. Pats Dmitroviczius nusišypsojo paduodamas man juokingą raštą. Osvinskis buvo garsus juokdarys ir viską mokingai apsakytį. Neilgai trukus apstojo jį klausytojų ratas, tokių pat dykaduonių ir laimingų kaip ir pats gražbilyš.

Kaip tai sunku turi būti maloniam Gvaidzikui rokuotis su tokiais stačiokais?

— Išties komisoriai užmano atnašos. Bet palaukit, pasiklausykite, ką jie sako apie Gvaidziką – kalbėjo Osvinskis. – Stebtinas daiktas! Nuskriaudė juos, ar..... Atejo, sako, persižegnojo ir prašo pasiklausyti..... Laukė ilgai: karta jiems pasakė, kad tebemiega, antrą kartą, kad šunį šukuoja, trečią kartą, šuniuką lavina..... Matome, kad poniškais darbais užsiėmęs..... Negalima – sako perdetinis. Nel tai reikėjo pasiklausyti kaip jie patys apsakinėja..... Begalo gerai! O tas, tas nutrušęs gudo užsirutinimas! Aš noriu tai išgauti.....

Osvinskis pasižvalgė. visi buvo linksmų.

— O ką pasakė apie tai jo mylista? – paklausė kaszinkas.

— Žinoma žadejo, ketino..... ir man liepė gerai tą atsitikimą išnaikinti, tarsi galima būtų ką nors iš jų kalbos suprasti! Ponas maršalka pasakė, kad nieko negalima ir juokingai nusišypsojo. Osvinskis kalbėjo toliaus. Aš nieko nelaukęs pas Nikonorą..... Jis, žinote, apie tokius dalykus iš dugno išmano, pats buvo komisorium, ir sakiau jam, kaip Gvaidziką..... iš..... Juk kalba apie nebutus daiktus. Nik. Iv. mislijo valandą ir sako: ar pons klausiai, ar turi jie pašpartus?

Iš karto susipratau. Mes pas žmones, o jiems nabagamis nė pašpartų, nė svedectvų — kaip laukiniams paukščiams..... Nekiek Ivanan'as pasakė tiesos eiles ir iš az atvilgio į tiesą..... suprantate..... tuojais juos suėmė į paskirtą apsigyventį vietą, o skundimasis..... komisoriui. Juk matot, kad tai lengai ir gudriai.

— Ir samojingai – pridojo perdetinis.

— Teip, teip, tai galvočius! – kalbėjo Osvinskis

XIII.

Kad užgėdinti išrinktieji surišti, kaip vagys, pargayzo namo, o Gvaidzikas, gavęs skundą, pasiketino viską išnakinėti, suruošti, ir apskelbė, kad greitai pargryz. Žmonės Skudelnikovo pamokyti nutarė nedaleistį, kad Kulak pasiliktų bajoru. Buvo tai vienatinė proga, kaip sanprotavo, išsisukti iš nagų: negalima buvo laukti, nė kuo įsitikėti. Baimė, kuri suėmė juos, kada leido Bičkų ir Čerkų, umai persimainė į norą, kad ką greičiausiai išsisukti iš tykančios nelaimės nasrų. Susirinkę nutarė sueiti visi į rėdybą ir Kulakui pavelyti išizadėti vaitu bebuti. Visą padaryti apsiėmė Petras Pakalniškis. Ir kada pritinkanti valanda atėjo, persižegnojęs pirmasis išėjo. Paskirtoje valandoje į rėdybą susirinko visi vyrai ir išbaidė iš ten

Kulaką, tarsi miškinį žverį iš urvo. Jo nelaimė — Kurečkos nebuvo tuo tarpu namie; supratęs, kad jau nebegerai, vaitas užsisėgėjo, medalį užsikabino ir atsistojo prieš žmones, Senis Pakalniškis išėjo iš burio ir vardan visų pavelyjo nebebuti vaitu ir nusikabinti ženklą. Tai išgirdęs Kulak iš pradžių labai nusigando ir nežinojo ką daryti.

— Meldžiamasis – kaszін kas atsiliepė netoli stovėdamas.

— Labai prašome! – pasakė Apynys ir pagaliaus linkterėjo.

— Labai prašome – atsiliepė visas susirinkimas, eidamas artyn prie vaito, kuris stovėjo ant vietos kaip įkastas.

— Kulakai! – prabilo vėl senis Pakalniškis, išėjęs iš tarpo visų.

— Tai jūs teip! – umai suriko užpykęs Kulak ir riebus jo veidas pamelnyavo. – O jūs maištininkai, nedoreliai..... — Ir vaitas pradėjo su kjomis trepsėti. Bet prieš jį stovėjo stiprus žmonių burys – visi troško permaintyti vaitą, aiškiai žinojo ko nori ir visi išvien laikėsi. — Teip! ar bus kas, ar ne, bet reikia pabaigti – mislijo kiekvienas ir visi palengva kabinosi prie Kulako. Kad Pakalniškis antrą kartą pasakė, idant nusiimtu ženklą, iširdęs Kulak norėjo pulti ant žmonių ir išgaimioti, pasidarė sumišimas, apie kurį kas kaip mokėjo, kalbėjo. Muštynių nebuvo jokių ir buti negalėjo, nes sunku vienam prieš didelį vyrų burį turėtis. Bet kad kaszін keno rancos Kulaką palaikė, Pakalniškis nuėmė jam ženklą. Teip visi kalbėjo. Kiti sake, kad Kulakas pats nutraukė ženklą ir mesdamas jį ant žemės pasakė: „Tekite, šnys!“ Bet kaip ten, kaip nebuvo, ale medalį nuėmė. Kaip galinčius nustojęs pajėgų, Kulak iš karto nusiminė ir atiduodamas sodiečių viršininkų ženklus, kurių pareikalavo žmonės, susiprato nabagas, kad pasibaigė jo viešpatavimas. Patys pagaliaus žmonės nesivylė teip greitai ir lengvai tai padaryti. Tik Kurečka — raštininkas, pargryzęs iš kaszін kokio pokylio, kada išgirdo apie tą netikėtą atsitikimą, maž daug Kulaką padrašino, išgėrė po taurelę, greitai parašė kaszін kokį raštelį, prikėlė miegantį Jaremą, įbruko jam į ranką raštą ir liepė ką greičiausiai kaszін kur nunešti. Eidamas iš viešos daugybės į kitą, raštas su parašu „labai svarbus“ palikdamas daugybę įspudžių, ant galų galo nuėjo į vietą ir apygardos mieste išgirdo, kad Vilkynėje maištas! Tiktai patps maištininkai nesusiprato, kad maištą kėlė.

XIV.

Lupinskis buvo neramus. Mislijo, kad nekaltas, o vienok bijojo, kad tyrinėjant tą netikėtą atsitikimą, neišeitu aikštėn toki pasielgimai, kurie parodo kaszін kokius užmanymus, kurie tartum jau seniai buvo užmiršti.

— Velnei žino..... — mislijo rustus, atmindamas kaszін kokius atsitikimus ir laikus — tankiai atsitinka, kad kaip kada ir nereikalingi daiktai išeina aikštėn. Sanprotyje persigandusio pono maršalkos buvo nemažas sujudimas: iš vienos pusės bijojo, kad pats nepasiliktų be vietos, iš kitos džiaugėsi, kad teip atsitiko, užtatą, kad jis darė paniją įsigirti jo mylistai, kad komisorius buvo nedoras žmogus, tą gerai žinojo ir Lupinskis ir visi; bet komisorius turėjo kaszін kokį ministerijoje užtarytą. Tam užtarytojui ir pats pagaliaus gubernatorius norėjo patikti ir delgoti nors komisorius neteisingai elgėsi, sunku vienok buvo jį numesti. Rėdybos mieste, kur turėjo daug prietelių, buvo gassus, kaipo „szeroka rosyjska natura“, kaipo geras žmogus, žinoma buvo teippat, kad kietai turi žmones, kad neleidžia pasileisti..... ir vis tas buvo gerai. Trumpai sakant komisorius garsus buvo, kaipo komisorius višnidkas visoje rėdyboje..... ir netikėtai pas tą pagirtą žmogų — nebegerai!

Tai pažvelgęs ir daugybę kitokių daiktų Lupinskis purtė galvą ir nežinojo, ką reikia daryti. Iš vienos pusės norėtu jis užtylėti apie tą atsitikimą ir krito malonė dar labiau pasivaidentį prieš gubernatorių ir visą rėdybą, kad visi žinotų kaip Meškų apygardės ponas geras ir akylas! Bet nelaimė — tylėti jau buvo vėlu, pasliko tik ką aiškiausiai pasivaidentį. Bet pasivaidentį norėjo teippat ir sprauininkas ir prokuratorius ir pagaliaus „stanovy“. Visi gerai numanė, kad laimingas to užbaigimo atsitikimas gali atsiųsti padėkavojimus, dovanas ir pagaliaus suteikti augštesnę vietą. Teip jau nekartą buvo. Kasžin kur toli viltis rodė geistinus daiktus, kurie privertė sujusti visą rėdą. Tokiu budu nelaimingi žmonės pasiliko radingų vietą, iš kur šypsojosi laimė visiems poneliams, kurie lengvai ir pamazi norėjo pasivaidentį ir pasilikti garsingais.... Apie žmones nė vienas nesirupino — visi apie savę. Lauk iki kitą kartą teip bus! Juk žmonės ne kasdien sukyla. Bet Lupinskis užvis labiau nerimo užtatai, kad buvo valdžios perdėtinis. Ilgai galvą sukęs, paklauses savo žmonos rodos, žinoma nė kiek nemislydamas jos klausyti, maršalka pasikėtino pats važiuoti į Vilkynę; išsiuntė raštą pas gubernatorių ir ruošė keliauti.

— Kas bus, Petrai, su pokyliu? — klausė žmona. — Virejas jau viską sutaisė.

Lupinskis gerai tada suprastamas savo augštybę, truktelejo pečiais ir liepė paduoti popieras, kad sukūsti į maišelį. Vakare pas poną maršalką susirinko įvairūs rėdybos valdytojai: atėjo sprauininkas, prokuratorius, sądarbininkas, sudžia, teirautojas, kuris neseniai pargryžo iš savo apskrčio, kuriame buvo ir sumišusi Vilkynė.

— Girdėjote naujieną? — sveikino Lupinskis svečius. —

— Teip — atsakė augštas juodbruvas ligotas prokuratorius, kurs visada nešiojo su savimi vaistus — negeras atsitikimas, tai tikras maištas — sakė dėdamas ant lango savo žalių kepurę.

— Maištas, tikrai maištas! — maurojo kaip iš kubilo senas sprauininkas, kurs nuo ryto lig vakaro smirdėjo degtine tarsi bačka. — Ir pas ką? — kalbėjo juokdamasis — pas giremąjį komisorių Gvaizdziką! Ar yra tiesa ant žemės! — pakėlė maištą užtatai, kad vaitas nepatiko..... koki tai dabar žmonės..... a? Sziądien nepatiko vaitas, ryto nepatinka sprauininkas, o paskui gali ir komisorių pavaryti.

— Man rodo, kad galiaus reikia jieškoti priezasties — prabilo sudžia, jaunas rustus vyras, apsimovęs čėbatais su ilgaus aulais, kurie matomai netiko pliuskiui maršalkai.

— Ar seniai iš apskrčio pargryžai? — paklausė sprauininkas stebėdamasis ir žiurdėdamas į čėbatus.

— Užvakar. Apie viską kelionėje išgirdau. Bet kur pats kaltininkas?.....

— Norejau pasakyti komisorius — atsiliepė vėl sprauininkas, kurs mėgdavo juokus daryti.

— Komisorius kasžin kur išvažiavo — atsakė sudžia ramiai, nors ir matė, kad sprauininkas buvo rustus.

— Juokai, ištiesių juokai: jis važinėja, o mes turime galvas laužyti — atsakė sprauininkas.

Toks Lupinskio lėtumas nepatiko užtatai, kad tarsi mažino atsitikimo svarbumą, kur ir jis vytlės maž daug pasivaidentį, bet maršalka apie tai jį pertikrino.

— Klausyk, ponas sprauininke: reikia, kad tuojau ten nukaktumei ir pagrumotumei rusčiai — daiktas ištiesių svarbus ir negalima atidėti.

— Gerai? nuvažiuosiu ir numaldysiu.....

— Man rodo, kad iš pradžių reikia maloniai..... — pasakė mokydamas maršalka.

— Maloniai? Labai žemai ačių! — sako sprauininkas. —

Kad tarnavau Borisove už maļonumą, tai teip buvau įklimpęs, kad ir dabar da atmenu!.....

— Tai kaip, ar tamsta nori juos visus išaudyti? — paklausė sudžia juokingai žiurdėdamas į senelį. Bet sprauininkas nė vieno neklausė.

— Teip, maloniai? Žinoma! Išvaryti, išlupti pasileidėlius rykštem kaip prie Mikalojaus! — rekė akis išpletęs ir nė kiek nebijodamas, kad prokuratorius traukė pečiais ir raukės girdėdamas tuos žodžius.

— Teip, tik maloniai galima ką padaryti!

— Klausyk: ar nebutu geriau, kad mes visi ten nuvažiuotumėm?

— Ką niekus kalbi?

— Aš neatbutinai važiuosiu — pasakė skubindamasis prokuratorius, bijodamas, kad jo kas neįkištu. — Neatbutinai! Laukiu tik kada Dmitrovičius atsiųs parspejimus kaip reikia pasielgti, išsiunčia raštą.

— Jeigu važiuoti, tai važiuoti, kam tų parspejimų!

Sprauininkas pasiėmė kepurę.

— Laimė! — suriko kasžin kas už durių ir į vidų įėjo ką tik paskirtas komisorius Grochotov', garsus girtuoklis ir nekiebys. — Girdėjau, girdėjau — sakė linksmai linguodamas svečiams ir nusiimdamas kepurę. — Labai gerai! Ką ir besakyti! Tai Gvaizdzikas! Juk jis, sako, mušdavo sodiečius iki nenumirdavo ir elgėsi kaip su galvijais!

— Iš kur tamista tą viską žinai? — paklausė iš lengvo Lupinskis, išvydęs Grochotovo atvirumą. — Tai nereik slepti, kad jau visi žino.....

— Pas Gvaizdziką, sako, viskas gerai ir gražiai, ačių Dievui! Ot tau ir gerai!.....

— Nustok tamsta juokauti — pasakė prokuratorius. — Jau labai aišku, kad negerai!..... Bet mums, ponai, tai tinka..... ką? — pamerkė maršalkai. — Zenklą nutraukė, o tai pugsalvei!

— Apie tai tamista žinokis — kalbėjo prokuratoriui mušdamas per petį.

Prokuratorius, kuriam neseniai užgavo širdį, atsikėlė ir nuėjo šalin supykęs.

— Iš kur tamista tai žinai? — paklausė Lupinskis, susipratęs, kad vis tai su aplinkybėmis išėjo aikštyn ir greitai žines žmonės.

Grochotov' garsiai nusijuokęs prabilo:

— Klausi, iškur žinai? Juk Kolobov' vakar kiek galėjo šaukė! Laikė susiprato..... iš kur žinai? Prašmutnas daiktas, kad jus ir dabar dar nežinote.

Lupinskis susigėdo, bet nenorėdamas parodyti kad įnirtęs, iš lengvo prabilo:

— Todelgi galingi..... — Ir atsikėlė, tarsi sakydamas, kad gana kalbėti, bet reikia daryti. Svečiai pasiėmė kepurės, bet Grochotov'as nieko nedarė ir sako:

— Nors degtinės duotumei po gurkšnelį, juk matot, kad nieko ant stalo nėra. Toks svarbus reikalas, o neišsigerti.

— Eikime pas manę — sako sprauininkas, imdamas už rankos, — prieš išvažimimą išsigersiva po taurelę.

— O jūs ar važiuosite? — paklausė Grochotov'as traukdamas iš jo ranką.

— Važiuojame — aiškiai ir trumpai atsakė Lupinskis ir pradėjo kalbėti su prokuratorium.

— O aš? — paimitė jus ir manę kartu! — pradėjo maldauti Grochotov'.

— Ar iškalose budamas labai įsimylejai į tokį atsitikimą atlikimą. Kam ten tavęs reik? Juk tai ne tavo apskrityje reikalas — atsakė Lupinskis, atsisveikindamas su prokuratorium ir traukdamas už rankos sudžia.

(Toliaus bus.)

Naujos kilpos laisvamųjų.

Laisvamieji iš piktumo, kad jiems nenusisekė pagriebti į savo nagus Susivienijimą, nežino ką daryti. Jau primelavo, priplūdo kiek tik galėjo per „Vienybę“ ir „Lietuvą“ — dabar atspaudinėja „Atsisaukimą“ į Susiv. L. A. kuopas, draugystės ir abelai į visus lietuvius“ ir simtais išsiuntinėjo į visus miestus ir miestelius, kur gyvena lietuviai. Jie mat mislija, kak subuntavos Sus. sąnarius ir anie siųs ateinančias mokestis neva kasieriui Paukszečiui, kurs, žinoma, išleis pinigūs ant tuszczios provos su virszininkais Sus. L. A. Jie vis da geidžia užgrobti Sus. kasą ir turą į savo rankas, bet nesitikedami nieko išloszti, nenori savo pinigų ksziti į netikrą dalyką. Nė Mikolainis nė Paukszečiai anaipol dėti nors centą ant provos nenori — del to bando užgrobti Sus. turą, Susivienijimo pinigais. Jūs, Sus. sąnariai — sako jie — sudekite mokestis, prisiuskite mums, o męs (Paukszečiai ir Mikolainiai) bandysime paimiti Sus. kasą, knygyną ir spautuvę į savo rankas.

Todel, Sus. L. A., desiduokite apsigauti. Kvartalines mokestis siųskite ne į tuszečią kasą Paukszečio (kurs tur but 5.000 dol. kaucijos užsistate teip, kaip anais metais bandė užsistatyti J. J. Pauksztis, t. y. kaucija nieko negilfoja), bet pas tikrą kasierių K. Radzeviczių. Jeigu kas per nesupratimą išszjstu mokesčių T. Paukszečiui, tas tegul nuo Paukszečio ir posmertinės reikalauja. „Sus.“ laikys jį už suspenduotą.

Tas kicker'ių neva Susivienijimo Centralizskas Komitetas meluoja yvairiais budais, kad tik gerus žmones prie savęs pritraukti ir pinigūs iš jų nugrobt. Naudojasi privatiszkais laiszkais, kurie neva turi baisesiai kompromituoti kunigus, bet kuriuose, po teisybei, nieko nėra didelio nė pažeminancio. Pirmiau garsino, kad delegatų ant jų neva seimo buvę 47 — dabar vos tik 44 su jieszkojo, priraszydami A. Maslaucką, delegatą iš Plymouth'o kuopos, kurs draugia su kicker'iais iš salės neiszėjo ir per visą laiką su katalikais seimavo; tą patį padarė su trimis delegatais nuo 24-os kuopos; žinoma, priėmė visus neteisingai iszrinktus delegatus iš Bostono, Minersvilles ir Philadelphios. Męs žinome, kad Mikolainis su savo szalininkais varėsi iš paskutinųjų, kad tik dau-

giausiai laisvamųjų gauti už delegatus ant seimo, o pamatę, kad nė jo virszus bus, bandė yvairių budų, kad ant savo neva seimo pagaut daugiau delegatų. Juk Kaz. Gnika norėjo nuo ulyczios grįzt atgal ant seimo, bet Pauksztis už rankovės nutempė jį ant Stumps'o salės, o kad visiszkai jį prie savęs patraukt, padarė jį apekuno kasos.

Broliai katalikai! Nesiduokime pasigaut ant Paukszečių meszkerės! Nepaisykime ant jų pliovonų, užsipuldinkim jį pravardžiavimūsi, atsimindami, kad szuo loja, bet jo balsą vejas iszneiszioja.

S. R. D.

Karvojaus laiszkai.

Dyfliktas laiszkas.

Korespondentai mūsų laikraszečių labai tankiai mėgsta apraszyme savo apygardos įsrausti szitokį sakinį: „Pas mus žmonės labai tamsūs: jokių knygų ir laikraszečių nęskaito.“ Tas iszrodo teip, kad lyg tie patys žmonės, jeigu skaitytų laikraszečius ir knygas, butų „labai apszviesti“ — kitais žodžiais, nuomoneje mūsų korespondentų skaitymas laikraszečių ir knygų suteikia diplomą apszvietimo.

Lygsziol girdėdavome, kad tik mokslas, tai yra studejavimas, mokinimasis ir tai dar sunkus, gulejimas, teip saktant, ant knygos padaro žmogų apszviestu. Yra krasztų, kur žmonės nenori vadinti „apszviestu“ pabaigusį keturias klisas: Ant vardo „apszviestuolio“, „mokyto“, „inteligento“ užsi-pelnija tik pabaigę universitetą arba kitą kokią augsztesnę mokslainę. Porą metų atgal nemirė Varszavoje vienas lenkiszkas poetas ir rasztininkas (Žeto wski, man rodosi, buvo jo vardas). Buvo jis baigęs tik keturias klisas gimnazijos, bet per studijas, sunkius mokini-masis teip prasilavino, kad jo rasztus meiliai priminėjo visi laikraszečiai — vienok lenkiszki literatai, daugiausiai iszauklenti universitetuose, statė jį žemiaus už savę, del tos vienos priezasties, kad nebuvo baigęs netik universiteto, bet ir gimnazijos. Atsiminkime, kad Žetowski *ne skaitė, bet mokinosi*, nors pats vienas, ir įgijo gal tokias pat žinias, kaip ir jo draugai sulyg plunksnos, vienok pas juos neįstengė užsipelnyti ant vardo „inteligento“.

Iz to galiu spręsti, kad teip vadinamą „apszvietimą“ suteikia ne „skaitymas knygų ir laikraszečių“ bet viena-

tiniai mokinimasis. Tad-gi norint apszviesti neuženka „skaityti“ reikia „mokinintis“, o mokslas tai ne vienu metų darbas. Akyviausiai, kad nuo daugiau žmogus mokinasi, tuoj aizskiau mato, kad nieko nežino. Herbert Spencer, kurį visi mūsų ir ne mūsų „apszviestuoliai“ laiko už mokytojų ir vadovų, raszo viename savo veikalė maž-daug sziteip: „Kad stoviu ant kranto jurių ir matau neapregimas vilnis okeano, man iszrodo, kad tie akmenėliai, ant kurių turiu pastatę kojas tai viskas, ka žinau, o tos begalinės mares — tai tas, ko nežinau“. Tikrai didziavyriszkas pripažinimas menkumo savo mokslu vieno iz mokincziausių vyrų szios gadynės!

Bet pas mus ir apskritai pas visus tuos, ką tik „skaito“, o nesimokina — yra kitaip. — Mums iszrodo, kad esame labai „apszviesti“, jeigu tvirtiname, sekdami žodžius laikraszečio arba knygos, pav., kad žmogus paeina nuo bezdžionės, nes Darwin buk teip pasakęs ir del to Dievo nėra! Jeigu tas, kurs teip tvirtina, pasiremdamas ant „laikraszečio“ arba „knygos“, isztiesų paimitu į rankas Darwin'o veikalą: „Apie pajėimą žmogaus“ — tai pirmucziausiai, nieko nesuprastų, o antra, jeigu kiek ir suprastų, tai pamatytų, kad angliszkas mokslininkas niekur aizskiai neskelbia, kad žmogus paeina nuo bezdžionės.

Mūsų didziusia klaida yra, kad nesimokiname — ir tikime szventai tam, ką perskaitome. Tas mus užmusza. Pažinstu vieną vaikimą, kurs skaito „Vienybę“ ir laikydamas savę už apszviestą, juokiasi iz kitų, ką szneka ir elgiasi kitaip, nė kaip jis. Mat, apszvietimu dabar pas mus vadinasi paniekinimas viso to, ko mūsų tauta iki sziol laikos. Tas vaikas nemačo nė raszyt (pats neper-skaito, ką parazo), bet redakcijos nekurių laikraszečių iz jo gieroglių sutaiso korespondencijas, žinoma, priez kunigus ir „tamsuolius“. Vaikinas pucziasis dar daugiau ir laiko savę už tikrai apszviestą. Žinoma, nesirupina jis ir nesirupjįs nickrdos įgyti nors tiek mokslu, kad savo pavardę galėtų taurai paraszyti.

Teip yra pas mus visada. Skaitome, nestudijuojame — del to ir stovime ant vietos. Progressas yra vaisium n semimo žinių, kurių žmonės pirm mūsų turėjo, bet jų studijavimas, teip saktant, įsigilininimas į jas. Jeigu Edisonas butų tik skaitęs vadovelius fizikos ir bro-

siurėles apie elektriką, nebutumem lig urėję pagerintų telefonų ir fonografų, tsiol Musų radikalai neteisingai vadina save „progresistais“. Jie tolyn nežengia; jie stovi ant vietos. Musų laisvamany tą patį žino ir tą patį skelbia, ką žinojo ir skelbė pirm penkiolikos metų, t. y. — kad Dievo nėra, kad krikščenyba; prapulė Lietuvą, kad už deszimties metų nebus ant svieto nė vieno kunigo ir t. t. Per penkioliką metų nepraplatint savo pažvalgų ir neįstengė pasakyti nieko naujo — patys pasakykite, ar tai progresas? Tas stovėjimas ant vietos, tai neįsėjimas iš siauro ratelio pliovenių prieš tikėjimą ir dvasiškiją, įspyko net patiems (nekuriams) „progresistams“: Jeigu per tiek metų girdžiū vis tą patį ir tą patį — tai tuszčia visų laisvamanyzių, — kalbėjo man vienas ex-laisvamanyš — nusibodo!

Jeigu teip vadinami „progresistai“ akliai netikėtų žodžiams ir broziurpalai-kėms savo vadovų, tad imtų kritiskzai žiūrēt ant visokių klausymų. Sakote, kad krikščenybė prapulė Lietuvą, — palaukite, pamislysiū... Misljia žmogus ir atranda kad Lietuva *turejo* priimt krikščenybę, nes jeigu būtų pasilikusi pagoniszkca, būtų prapuolusi teip, kaip prapuolė palabiniāi slavai. Taigi krykščenybė Lietuvos neprapulė, atpenė, ją užlaikė. Sztai pažiūrėjimas kritiskzai ant to, ką skaitė arba girdėjo, praplato žmogaus supratimą — pasidaro progresas.

Raginant tad žmones prie apszvietimo, neužtenka szaukt: „Broliai, skaitykime knygas ir laikraszczius!“ — reikia butinai pridurt: „bet žiūrėkime ką skaitome!“

Teip, žiūrėkime, ką skaitome. Ne kiekviena knyga yra verta skaitymo. Kaip mažai yra gerų rasztininkų, teip mažai gerų rasztų. Jei kas nori, kad jį laikytų už apszviestą, privalo butinai pažinot veikalus Homer'o, Dantes'o, Szekspiro, Goetge's ir tt., bēt jeigu skaitys, tik apie prcticius; pav. Rocambolio ir apskritai visų karzygių, iszėjusių isz po plunksnos visokių Gaboriot'ų, Aimard'ų ir Ponson du Terraille'ų, — tai geriau tegul nesirodo draugystėje apszviestuoliū.

Pas mus literatura da biedna, bet ir joje daugiau pelų, nekaip grudy. Turime daug silpnų rasztų, kurių ir skaityt neapsimoka. Jeigu kiekvienas lietuvis privalo žinot ant atminties Baranausko

„Anykszczių szilėlių“ ir eiles Maironio, Jakszto ir Kudirkos, tai už tai be didelės savo skriaudos gali apieisti skaitymą poezijū Margalio, Paleistasparnio, nekaltant jau nieko apie nevā eiles visokių Ramanauskių, kurie ant savo szlubo Pegazo net užlipti nepetaiko. Didelė nauda yra isz atsakomo skaitymo tokių knygu, kaip: „Apie žemę ir kitus svietus“ „Geografiją“, „Fyziką“ ir tt., bet rasztai Dembskių, Szventmikių ir kitų „apszvietėjų“, gali but drašiai be jokios skriaudos žmonijai įmesti į ugnį...

Atkartojū da sykį, kad jeigu ne visi rasztai yra verti skaitymo, tai ir tie, ką yra verti, turi buti skaitomi atydziai ir, kas svarbiausia, kritiskzai.

Karvojus

Amerika.

Baisi nelaimė West Virgintoj.

Anksti rytą, apie 10 adyną, 23 Birželio, pakilo baisi audra. Žaibas paskui žaibą szvietė, griausmas paskui griausmą groivė, tartum visa gamta sukilo ir nori viską iszgriauti, iszversti. Lietus buvo toks bausis, kad rodės buk visi debesiai ant syk truko ir nori szia žemę užlieti. Po nekuriam laikui, gamta aprimo, dangus iszsilblavė ir pasidarė graži, giedri diena. Bet neilgai teip buvo — po kelių adynų vėl pradėjo lyti, o tada upė Elkhorn, nęgalėdama patalpinti savyje vandenius, iszkilo į virszų ir, iszėjus isz savo kelio, pradėjo lieti ant laukų. Dabar bausimas buvo n apsakomas. Nakties tamsume upė tartum szėldama plaukė tiesiog per laukus, neszdamą viską, ką ant kelio patiko. Neszė namus, lauzė medzius, ėjo palikdama vien visko isznaikinimą. Nelaimingi tos szalies gyventojai, nakties laike pabudę, gelbėjosi bėgdami isz savo griuvanczių namų, bet iszėjusius juos nugriebdavo vanduo ir neszdavo su savis, skirdamas jų kuną nuo duszios. Už poros valandų persistatė matimas, kurio nieks apsakyti negali. Tenai, kur žaliauo gražus medziāi, žydėjo gražios kvietkelės, stovėjo papuoszi namai, dabar buvo tiktai didelis tyras, užlietas vandeniū. Miestelio Keystone jokio zenklo negalima buvo užtemyti — dingo jis visas. Kito miestelio Vivian tiktai augszciausių namų virszūnės kur- nekur rioksojo isz po vandens. Vanduo szėldamas plaukė ir viską neszė, palikdamas nelaimingiems žmonėms vien liuosybę

lieti aszaras.

Bledį nekurie skaito ant milijono dol., bet kiti ją pakelia iki kelių mil. Žuvusių žmonių nekurie skaito kelis desetkus, bet urėdiszkas skaitlius pakelia tą sumą iki tukstanczių.

1500 darbininkų jieszko lavonų.

Perkunas užmusedė dvilikią vaikų

Chicago, Ill. 1 dieną Liepos 12 vaikų gaudė su meszkerēm žuvis nuo dokų. Tuom kart staiga užėjo didelis debesis ir pradėjo žaibuot, griaušt ir smarkiai lyt. Vaikai neturėdami kur pasislėpti nuo lietaus, palindo po dokais. Tuo tarpu perkunas trenkė į doką, suardė visą ir užmusedė visus tuos vaikus, isz kurių tik vienas likosi gyvas, bet kaip sako ir jis neiszlisk.

Atsiszaukimas Londono lietuviū.

(Tiesa isz 21 num. ir pabaiga.)

§ 5 Nėvienas sąnarys be daleidimo komiteto neturi kieszis į pinigiszkus parakvijos dalykus“ — niekas isz parakvijonų negali daryt kontrolios ant tų pinigų, nes tai pats § 5 toliaus sako, jog tik „psamdytas per komitetą buchgalteris turi peržiūrėti metinę atskaitą kasos“. Kaip buchgalteriai arba kiti „czinovnikai“ tokiuose dalykuose pasielgia, užtektinai yra visiem žinoma. Taigi ką ir kaip komitetas darys su parakvijos pinigais nė vienas parapjionas, nė kunigas neturi žinoti. Gražiai tada parakvijā iszeitu su savo pinigais, kaip ir isztiesų but iszėjus su 22 sv. (115 dol.) buk tai užmokėtis kun. Varnagiriuū už jo kelionę, jei kunigas but leidęs gaspadoriaut. (Kun. Varnagiris nuo Londono lietuvių jokiu pinigų nepriemė. Kaipo dalį savo kelionės kasztų, 4 sva-rus (20 dol.) prasžė paskyrti ant kankintinių ir Paryziāus Parodos. Ar tą komitetas padarė, Komitetas tik žino.

Red.)

Panaszjai kalba ir kiti paragrafai, kuriuos visus privesť butu per daug. Tokios užlaikytos sau tiesos turėjo tik linguot saumeiliai kreaturų minėtų laikraszczių, į kurių rankas pakliuvo visas vedimas liet. kolonijos iki atvažiavimui kun. Szlamo, ir kurie vylės, juog ir tolesniam laike teippat ves, — juog ir tos paskutinės, tiesa, parodo jau mums užtektinai ypatos, kurios per neiszmąnymą žmonių buvo iszrinktos į komite-tą. Taigi prie to komiteto priklausė sekančios ypatos: Dr. Narkunas, propa-

guojantis socialistaszkas pažvalgas ir netikintis į Dievą; Baroniais su Narkuno mokslu, žinoma teipgi netikintis į Dievą — jis platino Londone bedievisz kas knygeles ir laikraszczius, ir pagaliaus priesz savo smertį, 16 Gruodzio, 1900m., su pasibaissiuu, uzkietejimu atmetę atėjusį kunigą su szv. Sakramentais. sakydamas, juog jis nepripazinst Dievo; Pilėnas, tamsi ypata — žinoma teipgi netiki į Dievą, ir niekas nežino kaip jis gyvena (kapitolo neturi, nieko nedirba, o vienok vaikszcziuje net irgi apsiređes). Bėrulis prezidentas ir Levinskis, abu seniaus buvę neblogais žmonėmis, bet tapo įtraukti per Narkuną į socialdemokratiskazs vėziąs, jiem to iszkarto visai nenumanant; Metonis ir Valaitis, žmoneliai akilai klausanti pirmiaus minėtų žmonių. Isz komiteto vienas tik Sim. Kazlauckas pasirodė garbės vertu žmogum.

Tai-gi, mislydami, juog ir kunigui esant galės jie valdyt parapiją, su visu karsztumu griebės, idant įgaut savo kunigą ir atskyrą parapiją. Isz gavę nuo kard. Vaughano pavelijimą parsikviesti kunigą, iszsiuntę praszymą pas vyskupą Paluilionį, kuris ir pasiuntė kun. Szlamą. Tokiu budu pasidarė atskyrą lietuviszka parapiją. Ne tam komitetui vienok turi Londono lietuviai padekavoti, kad buvo sutverta parapiją, bet galutinai kun. Szlamui. Buvo sekancziai. Kada kun. Szlamas priuvo į Londoną, kardinolas del lenkų gero, paketino vėl neduot lietuviams atskyras parapijos ir pasakė todėl tiesiog, juog jis nori kunigą del lietuvių lenkų bažnycziuje. Nė joki lietuvių praszymai, nė triusas advokato Mendelsono nieko nepadarė. Už vieno trupuczio but reikejė kunigui gryžti į Lietuvą. Kun. Szlamas tada sustatęs pas szv. Tėvą telegramą ir praszymą, pasirupino, idant butu iszsiusta į Rymą. — Nelengva tas buvo, nes tie patys komiteto sąnariai, vieni tylėdami, kiti nieko iszto nevildamiesi, isz karto visai siųsti nenorėjo — ir tik per didelį vargą kunigas prie to prikalbėjo. Tuo praszymu pas popiežių, o ir nemažai apgarsinimais lietuvių padėjimo angliszkuose laikraszcziuose, ką teipgi vieni lietuviai padaryti but negalėję, ir buvo prispirtas kardinolas pavelyti įtaisyt atskyrą liet. parapiją.

Pirma lietuvių dievmaldystė atsiuvo 13 d. Sausio szių metų. Tuoj nuo pirmos dienos apėmimo liet. parapijos

per kun. Szlamą, pasirodė tikri norai komiteto sąnarių, ir kunigas noroms nenoroms turėjo sueit į kolliziją su juo.

Pagal budo visų parapijų, Londonė rinkosi aukos bažnycziuje. Kaip pirmutinėje lietu. dievmaldystės dienoje žmonės gausiai aukavo, skirdami tuos pinigų kunigui ant pradzios gyvenimo. Bet tie pinigai pateko ne kunigui, ale komitetui, kurs surinkęs juos pasisavino ir parsiauntė į savo namus. Žmonės daisizinojė apie tai, pradėjo rugoti ant komiteto. Bet tai dar nieks, nes kunigas, kaip jis daugeliam žmonių pats pasakė, kad nemislijo visai imt del savęs surinktų bažnycziuje pinigų, nors žmonės atvirai jam juos skyrė, ir todėl prie jų turėjo pilną tiesą. Labiausiai nepadoriai buvo tas, juog komitetas neskaitė tų pinigų visai, ką pagal gero redo turėjo padaryti akiveizdoje kunigo. Todel kas gali užtikrinti, juog komitetas nenorėjo kokios dalies sau pasilikti, tuo labjaus, kad teip slėpė nuo kunigo pinigų — juk be priežasties tas but negalėjo. — Suprantamas dalykas, kad kunigas negalėjo leist komitetui tokiu budu gaspadoriaut parpijoje ir toliaus — toks komitetas turėjo but praszalintas. Jei kunigas to iszkarto nepadarė, tai buvo priežastim tas, juog tuoj pirmoje dienoje nenorėjo padaryti komitetui gėdos ir juog mislijo, kad komitetas įgaus kadą nors protą, o jei ne, tai ant ateinanczio susirinkimo naują komitetą sutverti ir padaryti tvarką. Už tą jo malonumą turėjo komitetas but tik dekingu. Vietoje to, ir tolesniais laike komitetas pasielgė begėdiszškai. Tarp kitų priminsiu tą patį dalyką, kurį Narkunas savo paskviliuje sukraipė. 14 Sausio. Barulis užklaustas kunigo kiek sukolektavota pinigų, tycziom pamelavo praneszdamas mažesnę sumą, nė kaip buvo Ką Barulis ir visas komitetas norėjo daryti su užlylėtiais pinigais, negaliu nieko sakyti, bet be priežasties tas but negalėjo. Juog tai tiesa, tai yra ant to liudytojai, nė koks teisinimasis padėt negali. Del geresnio darodymo, juog komiteto sąnariai isztiesų norėjo pasinaudot isz parapijaliskų pinigų ir padidiyt teip lengvu budu savo uzdarbį, privesiu dar vieną faktą. Lietnviszka kolionija priesz kun. Szlamą buvo parsikvietus dar kun. Varnagirį, kurs kardinolui neprieinant, nenorėjo raszyt pas szv. Tėvą skundo, (Kun. Varnagiris isz sykio pamatė tarp Londonų lietuvių

nesutikimą, Red.), bet atsisveikino nuo Londoniecių. Jis neprieinē nuo jų atlyginimo jo kasztų kelionės, pareikalavo tik kad lietuviai sumestų 4 svarus ir atiduotu juos ant naudos lietuviszkos parodos Paryžiuje. Komitetas-gi, ipatingai Barulis ir Levinskis, kurie du, matyt, daugiausiai isz tų pinigų norėjo pasinaudoti, apskialbė lietuviams, juog jie užmokėjo kn. Varnagiriumi 22 sv. (218 rbl.) Pagal jų apreiszkimo, buvo tą melagysstė ideta net į praszymą pas szv. Tėvą, ant kurio pasiraszė visa parapiją. Ant parapijos laimės antroje nedelioje po prasidėjimo liet. dievmaldystės, vienas isz parapijonų praneszė kunigui, juog jis abejoja, ar tik komitetas užmokėjo kun. Varnagiriumi 22 sv. Tuoj persitikrinti žinoma nebuvo galima, nes niekas isz parapijonų nežinojo — reikejo užklaust paties kun. Varnagirio. Iszgirđes komitetas apie tuos abejojimus, nebegalėjo žinoma sedėt ramiai — matė, juog ar anksti ar vėlai iszeis tas ant virszaus. Taigi kadą kunigas nebegalėdamas toliaus kęsti jų begedystės ir visokių kitų melagyszczių, nesulaukęs abelno susirinkimo, 27 Sausio atstatė juos nuo komiteto, tai jie po vadovyste Barulio, tarsi nieko nežinodami apie minėtus 22 svarus, begėdiszškai pareikalavo duot jiem dar 4 sv., idant jie užmokėtu kun. Varnagiriumi už kelionę. Mat norėjo jie vienu szviu net du kiszkiu pagauti ir iszsiteisinti nuo 22 svarų ir da laubjiaus pripildyt savo kiesznius naujais 4 svarais. Žinoma, visi ten esanti, didžiai nusistebejo isz jų tokio begėdiszkumo. Užklausti isz pirmo, delko jie sakė, juog jau užmokėjo 22 svarus, norėjo iszsiginti tvirtindami, juog visai nesakė, bet kad buvo priminta, juog yra juoda ant balto jų paczių net, tada nutilo. Dr. Narkunas-gi savo paskviliuje raszo, juog kunigas atstatydamas tokį komitetą ir neleisdamas jiems apvogt parapijos, ėjo netik priesz parapijos įstatus, bet ir apskritai priesz žmogaus tiesas, juog jis norėjo parapijos pinigų per gvoltą iszveržti ir įsidėt sau į kiesznių. —

Po atstatymo komiteto, buvo padarytas parapijos susirinkimas 9 Vasario prie bažnyczos, kur turėjo. but perveizėtos visos rokundos ir iszrinktas naujas komitetas. Bet buvusieje komiteto sąnariai, matydlami, juog neiszeis jiems ant gero parapijos rokundos, nepribuvo visai. Tuomi prisipažino, juog gražiai gaspadoriauvo su parapijos pinigais, nes

bijojo net rodytis ant susirinkimo. Turiru pridēt, juog ant to susirinkimo pasirodē visa parapijos tvarka — naujas komitetas iszrinktas ir kiti dalykai sudavadyti, nors minėti socialistai visai kitaip tą susirinkimą laikraszcziuose perstatē. Kad vienok nepasiduot ir kad kaip nors neprileist prie atsibuvimo susirinkimo, iszdavē bilas, kviesdami visus buk tai ant parapijiniu susirinkimo į kitą vietą ir, kad žmones apgaut, padėjo ant tų bilų kunigo paraszą. Iszsiuntinėjo jas tyczia tik diena priesz susirinkimą, kad nepalikit tokiu budu nė laiko del paaiszkinimo žmonėms, juog tai jie tik žmones apgaudinėja, juog kunigas to visai nežino, juog jie tik tiesiog tik ardyt parapiją stengiasi. Ir isztiesy nemažai žmonių buvo tokiu budu apgautų, nors didesnė dalis susiprato ir nemisljo klausyt jų užkvietimo. Susirinkimas, kurį jie pavadinuo „parapijiniu“, buvo gana juokingas, než apart atstatyto komiteto, atsilankē tik keliclika jiem panasijų socialistų. Laikraszcziuose-gi apgarsino, juog prie jų prisidalino pusē parapijos.

Tokia tai tikra trumpai aprasyta istorija lietuviszkos missijos Londone. Buvusis komitetas, negalėdamas dovanot už tą, kad kunigas juos del minėto gspadoriavimo atstatē, iki sziol visokiais budais tarszo parapijoje, stengdamiesi ją iszardyt. Idant tą tikslą pasiekt, nesidirovi griebtis nė žemiausių įrankių, iszsimislinėja visokius melus, siuntinėja savo agentelius, idant tiktai pritraukt prie savęs daugiaus žmonių. Žinoma tokiu tarszynu apsunkena liet. parapiją, nes nekurie lietuviai, nesuprasdami gerai dalykų, kartais paklauso jų įkalbinėjimų. Tiesa, nedaug randa sau visiszkų pritarėjų, bet vis gi daro netvarką, ir užtat nemažai iszmananczių lietuvių, nesitikėdami, kad czia kada nors galutinai susirėdys, nuleidžia rankas ir tik keikia tarszytojus. Jei prie to dar pridursiu, juog vietinė dvasiszka vyresnybė del gero lenkų teipos-gi visokiais budais trukdo rėdymą parapijos, tai bus sziek tiek pilnas paveikslas nepavydėtinio stovio liet. missijos Londone.

Isztiesu vertėtu ant galo susiprasti lietuviams, juog augszcziiau minėtos ypotos, teippat kaip ir lenkai, ne del mūsų gero truisia, ir todėl reikėtu juos vieszai isz mūsų tarpo iszvyti. Atminkime teiposgi, juog mes norime turēt atskyrą liet. parapiją ir turim visai atsikratyt nuo svetimų tautų, ypatingai nuo

lenkų, kurie tlktycziojasi isz mūsų — neturim todėl kreiptis prie lenkų kunigų su jokiais reikalais, neturime teipgi eiti į Silwerto bažnyczią tadą, kadą lenkų kunigas į ją atvažiuoja, kaip iki sziol daugelis darē, ir teip rodē, juog jie nori priklausyti prie lenkų parapijos — tas tai ir yra priezasczia, del ko kardinolas nepavelina važiuot į tą bažnyczią mūsų kunigui. Taigi nustokim ją lankyti, kad lenkų kunigas atvažiuoj, o tada įgausime ką norime. Dabargi patys esam kalti. Abelnai tvirtai laikykimės vienybės, o tada, kad ir kaszin kokios kliutys bus, turės jos visos lužti.

Parapijonas.

Szventas Petras.

Oi namucziai griuna,
Gyvelėliai žuna,
Žemių mūsų menka,
Duonos neužtenka.
Nesėjom kvietėlių,
Rugiai sulyg kėlių;
Lietuczio nebuvo,
Szienuelis pražuvo.
O czia klėtis dyka,
Ner' kur gaut skatiką,
Skolos galvą ēda, —
Bėda, bėda, bėda!...

* * *

Oi Dievuli brangus!
Teliudija dangus,
Ko tai mes nedarēm?
Kaip vargų nevarēm?
Ir bažnyczion ējom,
Poterius kalbėjom,
Ant visų kelelių
Pristatēm kryžėlių.
Kvietēm tarną Dievo,
Kad laukus ir pievą
Apeitų žėgnodams,
Krapilu teksnodams.
Bet per nieką maldą,
Kitaip Dievas valdo,
Kitoniszka! rėdo,
Tebespaudžia bėda!...

* * *

Ką gi czia daryti?
Reiks dar paklaustyti:
Didziai gerą rodą
Senis Baltrus duoda,
Jis andai sapnavęs —
Danguj vietą gavęs,

Kur szviesa aptvintas
Patsai Petras szventas
Prie jo buk priejęs,
Ruszcziiai žvilgtėrėjęs,
Už griekius pabaręs,
Sziutuos žodžius taręs:

* * *

Oi, vaikucziai mano,
Gana jau jums, gana
Tokiam varge buti.
Be duonelės žuti,
Sargas dangaus dvaro
Duosiu rodą gerą,
Tik klausykite meiliai,
O gyvesit dailiai:

* * *

Visi gspadoriai
Susitelkit doriai,
Ir kol yra laikas
Kolei rankos sveikos, —
Iszplėszkit, suarkit,
Užsėkit, užtverkit,
Tą jusų keluką
In smarvę — Mausziuką!....
Kaip užels, vaikeliai,
Karcziamon takeliai, —
Priims maldas Dievas,
Prižels jusų pievos,
Bus galvijams szieno,
Bus szejmynai pieno,
Bus grudų aruode,
Bus meselės puode,
Nebus svirnas dykas.
Atsiras skatikas,
Paskalsės duonelė,
Laimės szvies saulele!....

(Isz liet. Chrestomatijos.)

Temikit Lietuviai

„Žvaigždės“ Spaustuveje galima gauti naujai atspaudintų maldaknygių „Maldu Vainikėlis“. Prastesniuose ir geresniuose apdaruose, pradendant nuo 25 centų.

PASARGAI!

„ZVAIGZDES“ spaustuve yra atidaryta sziomis valandoms.

SZIOKIOM DIENOM:

Nuo 8-os ryte iki 9-ai vakare.

NEDELIOJ:

Nuo 10 iki 11 ryte ir nuo 2 iki 5 po piet.

THE LITHUANIAN WEEKLY
„ZVAIGŽDE“ -- The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

— AT —

94 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIEJUS, Manager

All Communications must be adressed:

„ZVAIGŽDE“

P. O. Box 17, Station W. Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Sanvaitinis laikraštis

„ZVAIGŽDE“

Išleina kas CZETVERGAS, 94 Grand Street.

Kasuoja ant metų \$2.00, In uzmare \$2.50.

Aniectas Baltiejus, Dažiurėtojas

Korespondencijas ir laiszkus su pinigais adresuokite:

„ZVAIGŽDE“.

Station W. P. O. Box 17, Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 3160 WILLIAMSBURG.

Korespondencijos.

Hazleton, Pa. Musų parapijos sv. Petro ir Povylo bažnyčioje buvo atleidai sv. Apasztalų 29 d. Birželio ir teipgi paszventinimas puikaus naujo altoriaus. Altorijų iszkilmingai paszventinio vyskupo deleguotas kun. Aust asistencijoje mus klebėno kun. Kudyrkos ir kun. Žilinsko. Už kuriuos buvo apsiėmę pora deszincijų prakilnesnių parapijonų ir parapijonų.

Pamokslus sakė kun. J. Žilinskas, isz Plymouth'o klebonas ir kun. Milukas. Kun. Žilinskas isz vakaro pasakė labai ilgą ir gražų pamokslą, paminėdamas visokius atsitikimus isz žmonių gyvenimo ir duodamas pamokinimą, kaip privalome elgtis pagal savo stono pareigas. Kun. Milukas sakė du pamokslus, po sumai apie sv. Petrą, uolą Katalikszkos bažnyczios, kurios vartai peklos nepergalės ir vakare apie sv. Povilą, paveikslą krikščioniszkos energijos ir uolimo praplattinime teisybės evangelijos.

Visi parapijonai yra užganėdinti isz gražios tvarkos pas mus daromos ir yra dėkingi klebonui kun. Kudirkai už jo strėpumą. Vietinis.

Worcester, Mass. Pas mus buvo

30 d. Birželio ir 1—2 d. Liepos iszkilminga 40 valandų dievmaldystė. Kadangi pusė parapijonų mus yra lenkai, tai dėl lenkų buvo pakviesti kunigai ir dėl lietuvių. Isz lietuviszkų kunigų pribuvo: Kun. Varnagiris, Brooklyno klebonas, kun. J. Žindzius Elizabeti port'o klebonas ir kun. Milukas. Pamokslus lietuviszkai sakė kun. Milukas ir kun. Varnagiris. Kun. Milukas panedelio vakare kalbėjo apie reikalingumą iszpildymo ir apgynimo krikščionijos įstatymų. Kaip didelę klaidą nurodė tulų mokinią, buk mes tik bažnyčioje privalome buti katalikais, o parėję namo, savo kasdieniniame gyvenime, sa vo šeimynoje, savo draugystėje ar tautiszkuose dalikuose, privalome atidėti tikėjimą ir Dievą į šalį. Tai yra dideli klaidingas mokslas, prieszingas įstatymams Dievo ir prigimties. Kaip mokina mus katekizmas, Dievas yra danguje, ant žemės ir kiekvienoje vietoje, Jame mes gyvename, Jame esame. Mus tėvai senovėje (diduomenė) pasielgdavo nekrikščioniszka, Dievą isz savo namų, isz savo draugiszko ir vieszo gyvenimo iszvarydama, palikdama jam vietą tik bažnyčioje, sunkiai nusidejo ir dabar mes lietuviai katalikai už jų nusidėjimus kencziame. Tai gi uors dabar supraskime savo paklydimą, garbinki me netik savo bažnycziose, ale ir savo šeimynose, savo darbe, savo draugystėse, savo tautoje. Visokius savo reikalus teip atlikime, kad nebutumėme kaltais atmetimo Dievo ir Jo tikėjimo, ale kad visame kame pasirodytumėme kuomi tikrai mes esame, t. y. lietuviais katalikais.

S---as.

Newark, N. J. Pereitą nedelią pabėgo Petro Suodziaus pati su Jonu Grauszasku, palikdama 2 nedelių kudiķį. Kudiķis, likęs be prieziuros, tuojaus numirė. Jie turėjo da vieną vaiką 9 metų, bet ir tas likosi sierata, ba tėvas t. y. Suodzius, kada jį pametė, iszvažiavo į Port Amboy į alikęs tą vaiką vieną. Vaikas maitinosi keles dienas pas lietuvis, o pereitą subatą nuėjęs į upę maudytis prigėrė. Ir teip per nedorus darbus savo motinos turėjo patroti gyvastį nekalti du vaikeliai. Bet nabagė ir ji neilgai džiaugėsi su savo nauju vyru: jis pagyvenęs su ją keles dienas, iszvažiavo į Lietuvą. Newarkietis.

Vietines Zinios.

Szitą nedelią karszcziai neiszpasaityti. Pavesije sziluma daėina lig 100 laipsnių. 1 Liepos 70 numirė, o keli tukstancziai apalpo ant gatvių. Ambulance (ligonvežimiai) nespėja rinkti apalpusius nuo karsczio.

Pereitą nedelia vienas lietuvis, dirbdamas kriauczų szapoje, užsiruskė cigareta „Jumbo“ ir vos spejo atraukti no burnos, cigaretas explodavojo, sudraskydamas jam tris pirsztus, kuriuose laikė cigareta. Mat cigarete buvo įdėtas patronas nuo revolverio. Kada daktaras apziurėjo ranką, turėjo nupjauti tuos tris pirsztus. Delto-gi tie, kurie ruko, tegul ima isz to pasimokinią ir apsižiuri ką ruko. Tas vyras vadinasi Szreideris.

Kas ka norit pirkti eikit pas **John Gorman, 229-235 Grand Str.**

Brooklyn, N. Y.

Minėkit „Zvaigždė“

Skaitykit apgarsinią ant paskutiniuo puslapio.

Atsakymai.

Prenumeratoriui isz Clevelando, O. — Ne, Susivienijimas neprapuolė, tik isz Susivienijimo iszpuolė laisvamaniai. Jie dabar pyksta ir leidžia po svietą visokias neteisingas zinias apie seimą ir „Susiv. L. A.“ Ne katalikai, bet laisvamaniai atsimetė nuo Sosisivienijimo, už ką jiems privalome aczių pasakyti. Jokių aresztų ant Susiv. kasos ir spautuvės neužmetė ir veltu jusziskiai bijosi melagingų paskalų, kad jau neva po Susivienijimui. „Tėvynė“ iszeina po senovci. Po seimui pasirodė jos 3 numeriai.

Daugiau kaip 30 metas iszmegintast
Dr. RICHTERO
 wisam swietul zinomas
“ANKER” (Inkarinis)
PAIN EXPELLER.
 yra geriausio gydulo nuo
Rheumatizmo,
Neuralgijos, Sausgelos,
Strenu Skaudejimo ir tt.
 ir wisokiu Rheumatizsku
 skaudėjimu.
 uz 25c. ir 50c. pas wisus
 aptikorius arba pas
F. A. Richter & Co.,
 215 Pearl Street,
 New York.

AUSZTANT.

T. T. Ježo apysaka.

LIEUVISZKAI ISZGULDĖ JONAS MONTVILA.

(Tąsa).

— Hm..... tai gerai. O taboka?
— Yra ir taboka.
— Pripilk jam pilną nosį.
Raštinjkas tuoiaus ėmėsi už reperacijos. Inkiszo į nosį žiperi tabokos, aga patraukė.
— Kimšk daugiaus – liepė bej.
Raštinjkas įkimsn kitą žipsnį ir atšoko. Priežasčia atšokimo buvo tas, kada aga nusčiaudėjo teip smarkiai ir teip netikėtai, kad visą šuvį iš nosų suvarė pasilenkusiam raštinjkui į akis.
Aga pabudo. Pašoko, vėl atsisėdo ir rankomis susiėmęs galvą be paliovs čiaudėjo.
Raštinjkas mindžikavo, stenėjo ir trynė akis rankomis.
Aristarchi–bej, nors ir norėjo užlaikyt pavartaunumą, trukto juokais.
Šanariai tyrinėjimo komisijos, viens juokėsi, kitas čiaudėjo, trečias dejavo. Už valandos visi aprimo ir Aristarchi–bej vėl pavartaunians atsišaukė:
— Ar liepci zaptijams citi?
— Ne, neliepiaiu.
— Gal jau laikas pabaigtį kratą?
— Kelintą valanda? — užklausė aga. Pažiurėjo į laikrodėlį ir sušuko — Eh! paša! Reikia skubintis į konaką.
— Reik pirmiaus priimti nuo onbašų raportą — užtėmijo bej ir sulaiškė jau kilantį agą.
Aga suplojo delnais; įbėgo ir sustojo prie durų.
— Eh? — užklausė aga.
— Jieškujome ir jieškujome dabar; žiurėjome net į šulinį.....
— Radotė ką?
— Veršius, karves, arklį, kiaulę, vištas.....
— Komitadžą? — pertraukė aga.
— Ne pėdsakio.
Raštinjkas viską užrašė.
Tuom tarpu įėjo boba Mokra ir atnešė juodos kavos.
— Heil — riktelejo aga. — Sušaukk zaptijus ir eikit į konaką!
Boba Mokra, padavus kavos bei'ui, atnešė tačą prie agos.
— Ne..... — tarė aga kildamas nuo sėdynės. — Tick darbo turiu, kad nėra kada ne puoduką kavos išgerti.
Boba prinešė kitabždžui, bet ir tas neturėjo laiko. Išėjo jiedu draugė su aga, o boba Mokra pasiulė bejuj pypkę.
— Gerai — atsakė tas.
Senė nuėjo, o už valandos atnešė pipkę ir bonkę. Padėjus viską norėjo išeiti, bet bej ją sulaiškė.
— Sėsk čia prie manęs, pakalbėsimė.
— Lyg aš jauna, kad turėtum ką su manim kalbėti — atkirto ji.
— Ph..... šnekasi ir su senomis.
— Šnekėk, klausau.
— Pradėsiu šnekėti nuo to, kas tavę pertikrins, kad noriu šnekėti atvirai ir draugiszka.
— Eh? — užklausė.
— Už ką?
— Galėčiau pasakyti šimtą, du šimtu; pasakiau penkiasdešimts, norėdamas parodyti, kad tavę nulupiti nenoriu, o antra dėlto, kad galėtum su manim kalbėti luosai, kaip kalba tas, kurs moka.
— Kąs ten!... — atkirto. — Aš ir taip kalbėsiu luosai ir štai

tau, effendim, pasakysiu: duosiu penkiasdešims medžidzių, bet ar žinai už ką?

— Eh? — užklausė.
— Dasiprotek.
— Už tai, kad pas tavę daugiau nedaryčiau kratų?
— Ne. Daryk pas manę kratas, kada tu nori. Nerasi nieko.
— Kad neįmaišyčiau Petro?
— Įmaišyk jį, megink. Aš to nepaisau.
— Tai už ką?
— Pasakyk man pirmiaus, ką norėjėi pasakyti atvirai ir draugiszka.
— Stanką? — suriko bej.
— Kas sau nori. Nori uždirbti, pristatik Stanką, kitaip nė vieno grašio nuo manęs nesitikek.

XIX.

Petras sugryžo rytiniu trukiu, pirmiausiai inėjo į krautuvē. Rado ten bobą Mokrą, bet ir daugelį žmonių; tai-gi daziņojų tik, kad buvo krata be jokios pasekmės. Tada nuėjo tiesiog namo.
— Krata..... — pradėjo Cna, pamāčius broli.
— Žinau — atsakė.
— Mateisi su maika?
— Pareinu iš krautuvēs.
— Bet valgyt noris.
— Kas, jie? — užklausė.
— Stojanas su Nikola.
— Iš kur jie čia atsirado?
— Tai maika tau nesakė?
— Krautuvēj buvo daug žmonių.
— Jieškojo jų.
— Tai jie pas mus užsislepė?
— Kambarelj.
Ir pradėjo pasakoti broliui, kaip tai buvo. Petras Konstantinopolij apie areštus girdejo iš laikraščių, vienog žinojo tik pavirtulimiai. Klausė jis sesers žingeidžiai, o kad ta pabaigė, tarė:
— Kaip tai gerai atsitiko!..... Nežinojau, ką reiks nusiųsti į aną pusę..... Kur jiedu?
— Šulinij — atsakė mergina ne suvis tvirtai.
— A..... — atsakė.
Tas jo atsakymas užtikrino Ona, kad jiedu užsislepė šulinij.
— Eisi pas juos? Aš pagamįsiu ką užkąsti.
— Skubjėkis, nes turu citi pas pašą, išduot atskaitą iš mano kelionės.
Parengus viską išėjo draugė su Petru į sodą. Jis nusileido žemyn, į sergėjo, kad kas nepamatytų, išlipant. Persitikrinus apie vaikinių slaptinę, jis per visą dieną nenuleido nuo šulinio akių. Sergėjo ji viena ir draugė su Ilenka, kurį tą dieną dusyk ją aplankė.
Sugryžęs nuo pašos Petras, rado abi merginas sode.
— Atlikau baudžiavą — tarė į jas Petras. — Buvau pas pašę. Abidvi su nuosteba pažiurėjo į jį.
— Koks mandagus!..... koks svetingas!..... Tai ne kvailas žmogus. Nežinant jo galima butu tikėti, kad atvirus ir geras žmogus.
— Apie ką kalbėjote? Ar ne apie komitadžikų?... — užklausė Ona.

— Ne, nė neužsiminė. Pasakojo apie apšvieta.
 — Oh! – suriko Ilenka.
 — Kas tai? – nusistebėjo Petras.
 — Ir aš šį rytą daug prisiklausiau apie apšvieta.
 — Ka tokį?
 — Kad ji yra – atsakė užkaius mergina – užrubežiniai nuodai, labai vodingi; kad kol jos nebuvo mūsų tėvyneje buvo ramu ir gerai.....

— Paša yra visai kitokių pažiūrų ir iš dalies su juom galima sutikti. Apšvieta pas mus jis lygina prie pirmos išrukytos tabako pipkės, nuo kurios žmogui apkvaista galva. Antra pypkė jau galva apsuks mažiau, po trečios dar mažiau ir paskui jau žmogus visai apspiranta, ruko ir smagumą tame randa. Ir mes nuo apšvietos dumų gauname sukimasi galvoje, tas teisybė.

— O tas, ar teisybė, kad reikia mokslainės ir skaitinyčias uždaryti, knygas ir laikraščius sudęginti ir tuos, ką užrūtė, mokinasi iš tėvynės išvyti?

— Kas tau teip pasakojo?
 — Girdejau – atsakė nuleidus akis.
 — Hm... – suniurnėjo. – Tokis žygis išgydytų mus nuo galvos sukimosi, bet mes tad nieko nesiskirtume nuo galvijų. Kad nuo jų-gi atsiskirti verta perkęsti galvos kvaitulį. Teip sako pašas ir turi tiesą; bet neturi tiesos tame, kad perėjus galvos kvaituliui bulgarai liks ištikimiausiai Turkijos paveldiniais, kaip jis tvirtina. Manę net paveizdan privėdė. Nutilėjau, žinoma.

— Kaip kalbėjai su juom? – užklausė Ona, matamai torėdama pasigirti broliu prieš draugę.
 — Prancuziškai.
 — Monsieur?
 — Ne. Vadinau jį excellence.
 — O jis tavę monsieur.
 — Ne, mon docteur. Tai žmogus išlavintas ir tuom pavojingesis.

Prie Ilenkos apie Stojaną ir Nikolą nekalbėjo. Ant galo neišgali jie ten visi drauge buvo. Petruui nors ir smagu buvo sedėti drauge su jauna mergina, vienog turėdamas daug darbo, paliko jas vienas.

Naktis Petras užsiėmė išsiuntimu iš olos jaunų vakinių. Per skylę nuvindavo juodu tiesiog į luotelį. Ona buvo liudinjku to išsiuntimo. Žiūrėjo jį į Dunoją, stengėsi permatyti tamsą, bet nieko nematė; negirdėjo nė skalandavimo. Sugirdžėjo tik vindas, ir Petras prakalbėjo.

— Rodos aliejum viską sutepiu, ko dabar jis girgžda!.....
 Reikės gerai apžiūrėti.
 Atlikęs darbą įtraukė atgal virvę, suvyniojo ją ir tarė:
 — Pirmu syk šiuom keliu išleidau žmones. Dėku Dievui nusisekė.

Paskui eidamas į grincią vadino ir seserį.
 — Eime.
 — Eikie tu – atsakė – aš dar čia pabusiu. Gal juos pamatysiu.

— Nuo čia jų negali matyti – tarė Petras ir nuėjo.
 — Ona liko, žiūrėjo ir matė juos, bet – dvasios akimis. Mislia savo lydėjo laivelį, tykia plaukiantį Dunojaus vilnyse, ir nekantį jaunikaitį, kuriam pavedė visą savo širdį. Tarp skalandavimo vandens rodos girdejo jo balsas: „Laukkie manęs!“ O! ji lauks jo! Ar sulauks? To dabar nė nemislijo. Ilgai stovėjo ir svajojo. Ant lupų savo jautė jo karštas lupas. Net anam požeminij urve jai būtų smagu gyventi, kad tik juom! Meilės egoizmas!.....

Ona svajojo, o boba Mokra pasakojo suniui apie derybas su Aristarchi-beju.

— Už penkiasdešimts medžidžių Stanką atves į namus.
 — Pigiai apsiėmė..... – tarė Petras.
 — Išmintingas žmogus; suprato, kad daugiau negaus, o iš

pakorimo Stanko, sau jokios naudos neturės.

— Ar-gi Stanką kartų?
 — Neturi daugiau ką, o iš priešasties sumišimų turi pakart dar nors porą. Turi dabar jie Groždaną ir Stanką. Yra dar ir trečias, nekoks Dimitri, kurs girtas jodė tarp turky ir rėkė, kad jau pasibaigė turky viešpatavimas. Kad galėtų patirti, kas buvo ant sueigos pas Stojaną, paleistų juos visus tris, nes tada turėtų septynis geresnius.

— Ant kokios sueigos? – užklausė Petras.
 — Ant kurios nusprendėte prisiegti.
 — A!..... – nusistebėjo. – Tai žino apie sueigą?
 — Žino Hadži Christo išdavė.
 — O vardų neišdavė?
 — Vardus žino tik Ilenka, bet ji neišduoda.
 Papasakojo Petruui viską ir užbaigė baudimu Ilenkos.
 — Už plaukų jų motina ant grindų tase.
 — Gera mergina – tarė Petras.
 — Nuo jos dar viskas priguli. Tėvai ją baudžia ir, kad ji išduotų, tad suimtų.....

Istarė kelis vardus.
 — Ir manę – tarė Petras. O jeigu mūs nesuims, tad už mus atsakys Stanko.

— Jau neatsakys..... Jug suderečiau jau su beju.
 — Tai niekas.
 — Žinau aš..... e, jis ne kvailas..... ir žinau net ką jis mums rengia.

— Ką? – užklausė Petras.
 — Sutiko jis išleisti Stanką už penkiasdešimts medžidžių, kad paskui mūs namuose jį, o draugia ir tavę, vėl suimti. Mislija tokiu budu gauti ne penkiasdešimts, bet penkis šimtus medžidžių. Aristarchi-bej nežino apie šulinį, kur tuojaus Stanką paslėpsime; o paskui tegul krečia. Tu nuduok, kad apie tai nieko nežinai, nes aš jam sakiau, kad į tą dalyką tavę maišyt nenoriu. Jeigu jis tau apie tai užsimintų, žinok, kaip atsakyt.

— Uhm! – linktelėjo galva Petras.
 — Jis ateis pas tavę.
 — Gal but. Bet aš ne apie jį misliju.
 — O apie ką?
 — Apie Ilenką. Netikečiau, kad ji būtų teip tvirta.

Boba Mokra jau norėjo pasakyti Petruui, ką dasižinojo iš protokolo laike kratos, vienog užtūlėjo apie tai. Jau nuo seniai jį skyrė Ilenką Petruui. Nors per kratą dasižinojo apie Ilenkos meilę link Stojano, bet iš to nieko sau nedarė. Stojanas išvaziavo, Ilenka užmirš jį – mislijo senė. Kad tik jiedu geriau susipažins.

Dabar matė, kad Petras jai užsiima, ir džiaugėsi iš to.
 Valdžios akyse Petras buvo, kaip visai neužiimantis visuomeniškais reikalais; tokiu jį stengėsi perstatyti valdžiai ir motina. Pažvelgė jį truputį, bet tą dengė daugybės projektų, kuriuos kombinavo Petras. Paša jį guodojo ir apsieidavo su juom visuomet labai švelniai.

Boba Mokra, nors ir pasakė Petruui apie Stanko reikalą, bet vedė viską pati. Sutarta jau buvo viskas; laukė tik užbaigos.

Aristarchi-bej norėjo ir Petrą įmaišyti, į tą reikalą. Užkabino jį kelis syk, bet šis vis atkirto. Sykį bej net tiesiog jo užklausė:

— Kiek duotum už paliuosavimą Stanko?
 — Nė grašio – atsakė.
 — Tai tavo mokytojas: mokino tavę skaityt ir rašyt.....
 — Ir labai geras žmogus. Gaila man jo, bet.....
 — Kvailas jis – atsakė bej.
 — Na ne..... ant kiek aš jį žinau.
 — Kvailas, sakau tau – tvirtino bej.

Dėlko Stanką kvailu vadino, Petras neklausė. Aristarchi-bė nepasakė. Pasakė už tat jis bobai Mokrai.

— Tas jus Stanko kvailesnis, kaip aš mislijau – tarė jei kartą.

— Eh? – užklausė boba.

— Kalėjimas buvo atdaras, galėjo pabėgti ir nepabėgo.

— Kodėl?

— Bijosi, ir turės būti pakartu.

— Hm? – atsiduso senė. Jis visada buvo bailus. Netikėjau vienog kad jis teip darytų.

— Na matai.

— Ar negalėčiau aš su juom pasimatyti?

— Kodėl ne. Tyrinėjimas jau užbaigtas ir dabar galima matytis.

— Kada?

Aristarchi-bėj paskyrė laiką ir parašė daleidimą. Boba Mokra tuoj nuėjo į kalėjimą. Sargas tuojuos ją įleido pas Stanką.

— Gerai, kad atėjai – tarė Stanko. – Kuomet per nevalią manę varo iš čia į tavo namus.

— Kodėl neini?

— Dėlto, kad paskui manę eis zaptijai ir iš ten vėl sugražis draugia su Petru.

— Dasiprantį? – tarė boba.

— Jug pažįstu Aristarchi-bėją.

— Ir aš tai dasiprotėjau. Vienog atėjau čia pasakyti tau, kad tiesiog iš aspo citum pas manę. Vietą turiu parengus, zaptijai tavęs neras.

— O paskui? – užklausė.

— Šiandien ateisi, rytoj busi anoj pusėj. Stanko valandėlę pamislįjęs vėla tarė.

— O ka veiksiu kitoj pusėj?

— Tą, ką ir kiti veikia.

— Ką kiti..... – atkartoj. – Vieni apaštaluoja, kiti rengias į kariumenę, tretį rašo ir spaudina. Iš manęs negal būti nė apaštalas, nė kareivis, nė raštinkas. Vaikų mokyt Ruščukė jau negalėsiu. Turėtų tad manę maitinti tie, kurie pats tankiai badą kenčia.

— Na jau niekam ant sprando nesėdėsi – atsakė boba.

— Pasakyk, močiut, kiek už manę užmokejėi? – užklausė staiga.

— Nieko nemokėjau.

— Tai užmokešį?

— Jau tu nesirupink apie tai.

— Manę tas apeina, nes pinigūs, kuriuos už manę užmokešį, gali apverst ant ko kito. Aš ar šiaip, ar teip jau prapuolęs: Ruščukė, Bulgarijoj būti negaliu; Rumunijoj niekur netiksiu. Gyvastis mano niekam netinka.

— Dėl vaikų..... – pradėjo senė.

— Nė dėl vaikų, nė niekam – atsakė atsidusęs. – Duokit man padaryt Bulgarijai auką, kokią dar aš galiu padaryt.

— Kokią?

— Myris.....

Boba Mokra su nuosteba žiūrėjo jam į akis, o jis sakė:

— Visaip atsitaiko; kartais patarnaut gali likęs gyvu, kartais patarnauti myriu. Ir aš tamavau, kiek galėjau gyvendamas. Bet dabr tarnauti jau gyvasčia jau negaliu. Kad likčiau dabar gyvu, žmonės galėtų pasakyti: „Nuo myrio pabėgai..... dėlko“. Gėda man butų.

— Stanko, Stanko!..... – atsišaukė senė.

— Gėda man butų prieš tavo sunus.

— Ar nesigaili pačios ir vaikų?

— Kuom aš jums galiu gelbėt?..... Gyvybe nieko, myriugi.....

— Dar mažias – pertraukė boba.

— Te..... – atsakė. – O atmintis? Kad turkai manę palcis

už pinigūs, vaikai galės pasakyti: „Turėjome tėvą – ubagą“. Kad manę pakars, jie sakys: „Tėvas mūsų už Bulgariją zuvo!“ O!..... aš misliju apie savo vaikus! Apmisliju jau viską ir pamatysi, kad teip bus geriau. Pinigūs-gi apversk ant kit-ko. Supranti manę?

— O!..... – atsakė.

— Tegul bun' Dievo valia! Priimk mano pačią su dviem mažesniais vaikučiais. Ji ten padės apsitrusti namuose. Vieną vaiką tegul priima mano brolis, kitą sesuo. Vyriausias jau gal eit į darbą. Nuo bado vis nemirs, nes yra gražių žmonių, kurie priglaus našlaičius.

— O Stanko! – tarė senė.

— Kad manę turkai paliuosuotų ir paveljūtų sugryžti į mokslainę, džiaugčiausi. Bet pabėgimas nieko mano negelbės. Myris maro ir nenucis veltui. Kad ne viens ir kitas tavo sunus, ką galvas padejo už tėvynę, Ruščukas ir šiandien dar snaustų. Ir tu pati.....

— Teip!..... teip pertraukė. – Bet sunus mano nelaukė teip myrio, kaip kad tu lauki. O Stanko!..... – atsiduso.

Paėmė jį už galvos ir pabučiavo į kaktą.

— Sunau mano!..... – tarė.

— Maika..... – atsakė.

Ir abudu apsisverkė.

— Dievas priims tavo auką, ji teip žysta.

— Duodu savo tėvynei ką galiu ir neišvagiū turkams progos užrustinti Viešpatį Dievą.

Boba Mokra dar kartą pabučiavo į kaktą ir šluostydamas savo ašaras išėjo iš kalinio. Prie durų rado sargą.

— O ką? ar šipakt? – užklausė jis.

— Boba padavė jam auksinį pinigą ir tyliai, užklausė:

— Ar tesybė, kad zaptijams įsakyta sekti paskui Stanką.

— Kaip tu viską žinai! nusistebejo tas.

— Laukia jo nuo vakar?

— Teip. Iš kur tu žinai?

— Nuo tavęs dąšinojau.

— Prigavai manę. Tik nesakyk niekam.

— Nebijok – atsakė – jug ne no šiandien pasipazįstamė. Apie Stanko nusprendimą boba Mokra pasakė Petruui. Labai nustelėjo. Atsiduso ir tarė:

— Gaila jo. Mažai tokių yra. Džiaugtis tik galime iš to, nes atsiradimas tokių žmonių rodo, kad Bulgarijos idėja leidžia šaknis į širdis. Teip neseniai dar jos suvis nebuvo! Šiandien-gi žmonės jai gyvastį savo aukauja. Pradeda zydet Bulgariją..... duos Dievas, su-lauksime ir vaisiaus.

(Toliaus bus.)

Budas iszsimokinimo angliszkos kalbos.

(Tąsa).

Raszosi	Tariasi	Reiszkyta
l'end	lend	paskolinti
Lenght	lengt	ilgumas
Leughter	lengt'en	paikinti
Lesson	less'en	lektoria
Let	let	leisti
Letter	letter	gromata, litera
Libable	lejebl	rieklankus
Liberty	liberti	valnumas
Lie	lej	gulėti, meluoti
Life	lejf	gyvenimas
Light	lejt	szviesa

(Toliaus bus.)

S. Jarmulowski.

No. 54 Canal Str., New York, N. Y.

Asz užlaikau BANKA, kurioje galite saugiai pasidėti savo pinigus, teipogi ismainau pinigus visų žemių: AGENTURA visų laivinių kompanijų ir geležkelio tikietų. Šaipkortes j ir isz Europos. Teipgi sumezia pinigus į visas dalis svieto ir isz duodu vekselius ant visų didžiųjų miestų Europos.

Bankas Europoje,
Hamburge: S. Jarmulowski.
Luebeck: S. Jarmulowski & Co.

RED HOUSE CLOTHING CO.

Adolph Lewis,

PARDAVEJAS Naujų ir naudotų drabužių,
190 Myrtle Avenue,
Tarp Hudson Ave. ir Fleet Pl., Brooklyn, N. Y.
Paranku tenai nueiti, nes galima susisž nekėti lietuviszkai.

Lietuviai!

Jūs tankini reikalaujate sijusti kam į kraują dviernastį ir kitus paliudyjimus; kreiškites prie manęs, asz tą viską atliksiu kuo geriausiai. Paraszysiu dviernastį ir parupinsiu konsulio paliudyjimą.

JOHN A. BELIAKOFF,

NOTARY PUBLIC,
227 East 19th Street, New York, N. Y.

ZVAIGZDĖS AGENTAI:

T. Rauliczkiš
22 Broad str., Hazleton, Pa.

Stanislovas Poteliunas,
Plymouth, Pa.

Povyilas Gaizauckas,
24 7th Str., Mahanoy City, Pa.

Juozas Kasulaitis,
74 Carrol str., Pittston, Pa.

P. Mikalauckas
25 W. 2nd Str., S. Boston, Mass.

Antanas Szileika,
Spring Valley, Ill. ir apielinkej.

M. Szvernickas,
146 Roebling Str., Brooklyn, N. Y.

M. Czeponis,
72 Jubilee Str., New Britain, Conn.

Mikolas Miszkunas,
8 Belmont ave., Newark, N. J.

J. Macziulaitis,
165 Ferry Str., Newark, N. J.

J. Rabikauckas,
328 Plymouth Str., Brooklyn, N. Y.

Jonas Nutaue,
4424 S. Wood Str., Chicago, Ill.

Jonas Karalius,
652 W. German st., Baltimore, Md.

Jonas Damukaitis,
641 W. Lombard st., Baltimore, Md.

KELIAUJANTIS AGENTAS

Andrius Mikalauskas,
35 W. 2-nd Str., South Boston, Mass.

LIETUVISZKAS SALIUNAS

J. J. Zimantai.

Užpraszu visus brolius lietuivus pas mus atsilankyti. Mes lukome gerą alų, gardžią ir riel kolę, visokių vyną ir kitus geryimus, teipgi ir gerą eigrą pas mus galima gauti, o jau apie užkandžius, tai ner ką ne kalbėti — visada szvieži, o pietus duodam tik už 10 cen. o zupę visados dlykai prie stiklo alaus. Užei kit ir persitikinkit, jog tai labai gera užveiga del kožno vieno pas

J. ir J. Zymantus,

po No. 305 Kent ave, Brooklyn, N. Y.

Stebetina proga!

Vaikams prie miszių suknioms isz geriausio kaszmiro su puikmu pamusalu už

\$3.50

Kauzės 75c, \$1.00, \$1.75.
PLOSZCIAI \$16.00 ir daugiau.
Kunigi-zkos suknioms \$12.00 ir augszeziau. Gera visa eile drapanų \$18.00 ir augszeziau. Paltos extra \$20.00 ir augszeziau.

BOHNE BROS & CO.

34 Barclay St., New York.

Temikit Lietuviai

Sutrumpytas Lietuivisz-kai-Angliszkas Žodynėlis, sudetas ir iszduotas kun. Petro Saurusai-czio, Waterbury'o Conn. klebono.

Yra tai labai naudinga del lietuivų knyga, nes ne vienam atsitikime bus ji lietuiviams didele pageiba.

Galima gauti pas patį autorių arba „Zvaigždės“ spaustuvejė.

Michael Bershatzky.

RUSKOS IR TURKISZKOS MAUDYNĖS.

Viską užlaikoma czystai. Atskirus kambariai del vyrų ir moterų. Atlara nuo 8.00 ryto iki vakaro.

72 Seigel Street.

Bet. Manhattan and Graham Ave., Brooklyn, N. Y.

GEO. SCHOBER,

Pardavineja visokias mėsas, kaipu tai:

Jautiena, Avincziena, kiauliena, deszras ir teip visokias importavotas ir czionaitines mėsas.

92 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

„Saulė“

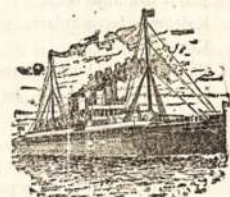
Vienatinė du-kart nedelinė gazieta iszeinanti Amerike utarnyke ir petnyczoje, kasztojoja ant meto \$2.50, j užmare \$3.50. Kas užmokės \$3.00 tai aplaikys „S.“ ir „I. V.“ In užmare „Saulė“ ir „Linkms V.“ \$4.50.

Adresavokite:

D. T. BOCZKAUSKAS,

520-522 South All., Mahanoy City, Pa.

Ant. Grochowskis,

LAIVAKORCZIU AGENTURA.

Vienatinė Katalikiszka
del Brooklynu ir Long Island,
90 GRAND STREET,
netoli Grand ir Houston St. Fero,
Brooklyn, N. Y.

Laivakortė: geriausių kompanijų už kompa-niezną prekę. Siunezia pinigus į Europą per randlavą banką. Visoki persiuntimai daicina greitai ir teisingai.

AGENTURA GARSINGU GIDUOLIU
DR. PETRO GOMOZO IR ALIEJUS.

Naujiena Naujena!

SKAITYKIT VISI!

LIETUVISZKA LENKISZKA APTIEKA.

Apgarsinu savo tautiecziams jog mano Lietuiviszkoj Lenkiszkoj Aptiekoj 335 Grand Str., randa-i vi soki vaistai ir žolės vartojamos kaipu gydymas Europoje, **trajanka** ir t. t. Teipogi labai pigiai galima gauti specialisz-

kas liekarstas nuo visokių ligų kaipu tai: nuo užsiszaldimo, plauczių užsidedimo, sunkaus kosulio, džiovyos; teipgi nuo ronatzizmo, kau-ly lauzimo, kojų traukimo, galvos skaudėjimo, neuralgijos, visokių puezku. Vaistai nuo pilvo skaudėjimo, daclnodanti gardumą prie valgio ir daugybė kitokjų. Visi tie vaistai yra kuo geriausiai priengti pagal geriausių Europos ir Amerikos Daktarų receptus ir jau daugybė lygonių jais iszsigydė, labai mažai iszduodami ant to pinigų. Visus savo vaistus asz siuneziu pareikalaujusiems per pacztą arba expresų į visą Ameriką. Reikale parasz-kite pas mane lai-zką o asz rodų suteiksiu jums dovanai.

Mano aptiekoje yra gaunami visoki sl u riniai ir elektriszki BANDAŽAI už žemiausių prekę.

M. MAYER

EUROPISZKAS APTIEKORIUS
335 Grand str. BROOKLYN, N. Y.

tarpė Marcy ave. ir Havemayr Str.
Telefonas 1342 Williamsburg.

DR. LEO. LANDES,

LIEUVISZKAS DAKTARAS,

24 E. 24 UL., NEW YORK.

Sarsingas gydytojas vyriskų ir moteriškų ligų. Mokėtojas universitete New York; praktika ir ligonbučiuose Wiesnauje, Berlyne, karaliskose mokyklose Londone, buvo pėrdėtinu mokslo Lebanon, Bellevue, Port Graduate Hospital College ir t. t.

USZTIKRINA ISZGYDYMA

visų slapty ir paprastų ligų, kaip tai: plaučių, kepenų, skaudėjimą vidurių, galvos, nepomietų, apalpinimą, skaudulius, žaizdas, tinimą, moteriškas ligas ir nevaisingumą. Gydytūi nerviszkų ligų reikia naudoti elektrikinias prietaisus.

VISOKIAS LIGAS

iszgydyti į keles dienas, kaip tai ligas pilvo, uždegimą žarnų, iszdzūvimą pieno, skaudėjimą lūpų, nosies, akių, ausų, nustojimą pajūgy ir t. t. Iszgydyimą užtikrina kiekviename atsitikime. Choroizmas ligas gydan paskėmingai, ir slopomas ligas užlaikau slaptybėj.

Dr. Leonard Landes,

134 E. 24-th str., cor. Lexington ave.

Offiso valandos: nuo 9 rito iki 1 popiet

Nedėlionis: nuo 8 iki 10:30 ryto ir

nuo 2 iki 5 val. po piet.

RODA PER GROMATA DYKAL

Užpraszydami gyduoles prisiųskit \$1.00.

Jeigu sergi tai parasyk kiek turi

metų, kiek sveri ir aprasyk savo ligą, o

asz prisiųsiu gyduoles kurioms iszgy-

ojai.

CAECILIA HALL,

GEO. SCHMIDT, PROPRIETOR.

Užlaiko vi-okiūs gėrymus, kaip tai:

• VYNA, SZNAPSA IR ALU. •

No. 101 & 103 Grand Street, Brooklyn, N. Y.

Teipgi yra pūki salė dėl mitingų, veselijų ir teip visokių susirinkimų.

Czlon Szv. Juozapo ir szv. Kazimiero draugystės laiko czlon savo susirinkimųms.

„KATALIKAS“

Lietuviszkas Sanvaitinis laikrasztis.

Iszeina Chicago, Ill.

Kasztuoia ant metu

tu \$1.50.

Norinti usziraszyt, tu

ri adresuoti:

Katalikas Publishing Co.,

3222 Auburn Avs.,

Chicago, Ill.

enas Daktaras mith

Seniausias seniai zinomas specialistas.

Asz gvarantuojū iszgydimą užnuodyjimo kraujo, skuros iszberimą, spuogų, skaudulių, skaudanczios gerkles, liežiuvio, burnos ir nosies. Ruoventas kojas, skausmą nugaroje, skausmą galvos, gėlimą kaulų, skaudėjimą krutinės, skaudėjimą vidurių, nesumalimą pilvo, užpavietrijimą, hemoroidą, sausgėlių, szirdies ligas, plaučių ligas, užszaldymą, dusulį ir džiova.

Asz turū viskas dėl gydymo reikalinga; liekarstas ir instrumentus ir per ilgiausią tyrinėjimą darsiekiau didžios praktikos. Daugel žmonių ateina pas mane, idant juos iszgzaminavocziau ir savo pagirtina metoda gydincziau, kurie pirmiaus gydesi pas daktarus, garsinančiuosius gabeis daktarus.

Saugokites nuo tokių žmonių, agentų, draugvsczių, už dyką duodanczių receptų, diržų su elektra ir apgavingų patentavų giduolių.

Kreipkites visi isz pirmo pas seną daktarą Smith, jis yra seniausias ir geriausias, o užezedysit laiko, pinigų ir skausmų. Gvarantavoja greitą ir pigų iszgydymą. Rodas duoda už dyką. Liekarstos 50 centų.

Neuzmirszkite adresu:

136 E. 18th Str.,

New York, N. Y.

BENZIGER BROTHERS

36 38 Barclay st., NEW YORK, N. Y.

Iszliebėjai KARUNU, VELIAVU, ir yvairiausią ŽENKLELIU Teipgi specializškai darome szilkinius ir auksinius ISZ-SIUVIMUS.

Ant pareikalavimo visados prisiūsime prabas ir tavoru prekes, teiposgi ir didelę ilustravota katalogą prisiūsime už yka. Raszyk ant adreso:

Benziger Brothers,

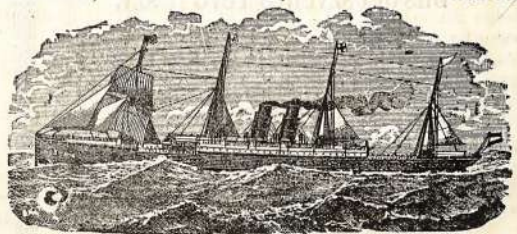
36 & 38 BARCLAY STR., NEW YORK, N. Y.

MAX KOBRE

Lietuviszka Banka

40 Canal Str., — 142 Division Str.,

New York.

Prieteliai! duoda jums žinią, kad mes įarduodam Szifkortes ant visų greicziausią laivų už pigiausią prekę. Esu užvirtintu agentu ant linijų, North German Lloyd Bremen; Hamburg American Line Hamburgo; Red Star Line Antverpo ir Netherlands Line Roterdamo. Siuncziamė pinigūs, kuriuos jūsų prietelbai geuna į 15 dienų. Musų kantoroje galite susisznekėti lietuvizškai ir lenkiszškai. Ateikite ir persiliudykite, kad mes per 25 metus su kožu apsiejome teisingai. Teiposgi įarduodam tikietus ant visų geležinkelių Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinot kad mes primam pinigūs į depositą bankos ir mokam po 3½ procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 dolių ir virszaus, ale kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Padėti ir iszmiti gali kožną dieną nuo 9 ryto iki 2 po pietų ir nuo 4 iki 8 valandai vakare.

NAUJAI INTAISYTA

„ZVAIGZDES“

★ SPAUSTUVE ★

Atlika visokius drukoriszkus darbus gerai, pigiai ir greitai:

DRUKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL DRAUGYSCIU, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORISZKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigraudys.

★ ★ ★

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

94 GRAND st.,
BROOKLYN, N. Y.

FR. PUSTET & CO.

Atlikti visokius drukoriszkus darbus del szvento Tevo ir szv.

Ritu Kongregacijos.

Isduoda ir parduoda knygas visokiose kalbose, kaip tai: lotyniszkoje, prancuziszkoje, angliszkoje, vokiszkoje, lenkiszkoje, lietuviszkoje ir kitose.

Dirba pas save ir pargabena isz uzmarės visokius bažnytinius daiktus kaip tai: arnotus, kopas, kielikus, liktorius, szventuju stovylas ir t. t.

Teipgi parduoda Szkaplierius, Razanczius, ignoselius ir visokius szventuju pavekslus.

Visus daiktus laiko ko geriausiai, o parduoda ko pigiausiai.

52 Barclay str.
New York.

TELEPHONE 4548 COTLAND.

Turi didelius sklodus, Ryme, Ratisbonoje, Cincinnati ir New York'e.

Sveikata! -- Ilgas Gyvenimas!

Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczeliuno**. Jo sztoras visada yra pripildytas szvieziais tavorais, kuriuos pardavinėja daug pigiau kaip kiti. Užcėdyk pinigus ir sudrukink savo sveikatą pirkdamas valgius pas

J. Krauczeliuna,

118 GRAND STR.,

BROOKLYN, N. Y.

JAMES J. MCGINTY

LAIOTOJAS LAVONU IR BALSAMAVOTOJAS
PRIE LIETUVISZKOS PARAPIJOS BROOKLYNE.

Laidoja ant visokių kapinių.

PARSAMDO KARIETAS ANT SZERMENU, VESELJU IR KITUOSE REIKALUOSE LABAI PIGIAL.

Gyvenimas ir kancelarija po No. 72 South 2-nd Str. Stonia po No. 76 South 1-st Str., Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena ir nakti.

Telefonas 559 Williamsburgh.

SLAPTYBE!

Skaityk szita su atyda ir gerai atsimink.

Žmogus nuolatai yra spaudžiamas visokių ligų; gal szitą ar kitą savaitę reikalauti mano pagalbos, kaip specialisto. Asz per daugelį metų už-ėmiau gydymu vien tik vyriszkių ligų, nežiurint isz kokios priežasties ir kada jos kilo. Kaip tai: Abelnų silpnumą, ligas gautas per iszalykumą jaunystėje, negerus sapnus, užnuodyjimą kraujo (pradžioje arba ir įsienėjus), iszberimų szasais ir kitokius visokius prietikius. Apie ligą ypacz sunkią, neaboti yra neiszmanimu. Visi, kurie kokia liga sergata, kad jus kiti daktarai butu apszaukę net už neisgydomus, netrotykit vilties, bet kreipkitės prie mano, asz jus iszgydysiu. Tikėtai nelaukite ilgai ir nesinuodinkite su visokioms liekarstom. Teip gi neįjioszkokite pagalbos pas nesuprantanczius aptiekorius, bet kreipkitės tiesiog pas mane. Nesibijok! atėik, o busi iszgydytas per seną Daktarą BRYAN.

Pasarga.

Nemėginkit gydėtis patys per save, nes tai yra pa vojinga. Užcėdyk pinigus, laiką ir sveikatą tuoju iszskodamas mano pagalbos.

PERŽIUREJIMAS UŽ DYKA.

Netrukdyk laiko mėginimais. Asz gydau greitai ir už mažą mokestį.

Sianas Daktaras Bryan,

249 East 21st Str., kampas 2nd ave.,

New York City.

KNYGOS

gauamos „ŽVAIGŽDĖS“
Spaustuviųje.

- Basanavicius** Dr. J. Medega mūsų tautiškai vaistinkystai. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 38 su 2 autoriaus paveikslais 40 c.
- Lietuvizkai** Trakiszkos studijos. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 123. 60
- Lietuvizkos** pasakos pusl. 192 pasakų 200. 1,50
- Bernatavicius** Pajanta Lizdeikos duklė, arba Lietuva XIV szimt. metije. Istoriszka apysaka. knyga I Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 155. 60
- Kun. A. Burbos** Prozaizski rasztai. Labai gražios apysakėles. Naujas perspaudimas. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 156. 80
- Dzukiszkos** dainos Traku paviete užrašytos. 75
- Kristijonas** Donelaitis. Rasztai. Keturi meto laikai. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 134 40
- Katalikų** Bažnycin ir mokslas pagal prof. Zahna. 20
- Ir Jonas** Lietuvizski dainiai pradžio XIX szimtmečio. Kliaszikai tautiszka periodas. Shenandoah, Pa. 1908 m. psl. 53 40
- Medega** Simano Daukanto biografijai. Su 14 paveikslėliu. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 128 prekė. 1.00
- Milukas** kun. A. Rankvedis Senoviszkos Istorijos pagal Fisherį T. Gazant ir kitus. Knyga I Rytu szalys su 14 paveikslėliu. Shenandoah, Pa. 1898 m. . . 60
- Rankvedis** Senoviszkos Istorijos. Knyga II pagal Fisherį ir kitus su paveikslėliais, Shenandoah, Pa. 1898 m. prekė. . . 40
- Lietuvizkas** Albumas. Dalis I. Paveikslai istoriszki vietų ir kitokių. Ir paveikslai lietuviskų naminių ir iszdarbių. Shenandoah, Pa. 1900 m. prekė. . . 60
- Neris P.** Populiariszkas rankvedis Fizikos, su iliustracijoms. Shenandoah, Pa. 1899 m. pusl. 102 prekė. 75
- Rudzeviciūtė** M. Anina Vilis. Apysaka Lietuvizkai vertė Jonas Montvila. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 169 prekė. . . 75
- Sienkievicius** H. Tvanas. Vertė K. A. K. dalis I. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 178. 80
- Tvanas** Dalis II. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 194. Puikiazia apysaka lietuviskoje kalb. 1,00
- Duonos** ieszkotojai. Lietuvizkai iszgulė V. Stagaras. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 82. . 35
- Cehmidt.** Valdimieras apysaka.

- Lietuvizkai iszgulė kun. A. Milukas. Shenandoah, Pa. 1901 m. prekė. 25
- Pabrėzia** kun. A. Botanika, arba taisylius auguvinis. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 166 1,00
- Valanczanskas** vysk. M. Romaičių Vyskopystė. Antra laida. Shenandoah, Pa. pusl. 247 1,00
- Du broliai.** Atsitikimas isz paskutinės Turky su Maskolizais karės. Vertė A. J. J. K. 1897 m. Shenandoah, Pa. pusl. 12. 3
- Kankinimas** Katalikų Lietuvoje abelnai ir Kražiuose. Dėl Lietuvizko teatro. Paraszė Almezinis. Plymouth, Pa. 1893 m. pusl. 39 prekė. 20
- Padėjimas** Lietuvių tautos Rusų viespatysteje. Rusiszkoj kalboj prekė. 1,00
- Stacijos** arba Kryžiaus kelias parengta kun. A. Burbos. Plymouth'o, Pa. klebono. 1897 m. prekė. 10
- Antanukas** Apysaka B. Pruso. Isz lenkiszko vertė Selimas. ir K. Moygio ir kun. Pabrėzios laiszikai pas S. Daukantą. Shenandoah, Pa. 1897 m. prekė. . . 15
- Paskutinės** Misijos. Isz lenkiszko Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 45 prekė. 20
- Lietuvizkos** Kanklės. Shenandoah Pa. 1897 m. prekė. 5
- Kun. A. Toterius.** Pamokslai gery žmonių. Shenandoah, Pa. 1900 pusl. 95 prekė. 60
- Ant geresnės popieros. 75
- Lietuvizkas** Albumas I laida Shenandoah, Pa. 1898 m. 50
- Albumo** II ir III laidaprek. 1,00
- Abdarytas kasztuoja 1,25
- Kun. Burbos.** Prozaizski rasztai Tomas II 50c.
- Ta pati knyga ant geresnės popieros kasztuoja 60c.
- Katalikų** Bažnycin ir mokslas antra laida kasztuoja tik 15c.
- Kun. P. Saurusaitis.** Lietuvizkai angliszkas žodinelis 75c.
- Angliszkai lietuviszkas žodinelis kasztuoja 50c.
- Trumpi atsakimai** ant užmetinėjiprieš Relligiją 20c.
- Dogmatas** apie Pragarą 15c.
- Paslapeiziai** Gyvojo Ražanziaus 25
- Juokų** kngetės kasztuoja 25c.
- Iszguldtmas** Lioretaniszkos Litanijos kasztuoja 30c.
- Istorija** Szventa, Seno ir Naujo istatimo kasztuoja 50c.

**PUIKIAUSIA UZEIGA PAS
A. W. ZALIAUCKA IR
J. ALMONAITI.**

Uzlaiko geriausius gerymus, cigarus ir užkandžius, o ir visame suteikia geras rodas. Teipgi randasi

116 Grand St., Brooklyn, N. Y.
Visi pas savo tautiecius!

**Lietuviszka
Krautuve
visokiui siuvamu
Maszinu.**

Parduodu naujas ir antru ranku siuvas maszinas. Teipgi užlankau visokius reikalingus daiktus prie siuvamu maszinų ir taisau.

Žmonės vra persitinkinę apie gerumą mano maszinų nes 20 metų kaip tuomi užsiimu.

J. Matulevicia,
256 Grand str.
BROOKLYN, N. Y.

**Tikrai gryna
altoriaus Vyna**

— GAUSITE PAS —
BARNSTON Tea Co
6 BARCLAY STR.
New York'e.
Importuoja ie rusiszka arbata, kava ir visoki vyna.

**PALACE HALL,
HENRY GERKEN Prop.**

89-93 GRAND STR., B'klyn. N. Y.
Svetainė parsamdoma dėl veselijų, balii, koncertų ir t. t.
Gėrymai geriausi ir už pigiaziaią prekę.

**Mateuszas Videika
Lietuvizskas darbo agentas.**

Kas nor gauti gerą darbą, tugul kreipiasi prie maneš.
Apar to turiu puikią didelę sale vadinama „Washington Hall“ dėl teatro, vestuviu, balii ir zseip pasilinksiminiu. Apie gėrymus nereik nēi sakyti, nes visi žino ju gerumą.
M. VIDEIKA
154 Clinton ave. arti Claremont av.
MASPETH, L. J.

AR ESIKURCZIAS??
Visi kurtiniai ir sunkus girdėjimas dabar yra iszgydomi su pagelta nauju mūsų iszradimų. Tik surezialis gime negali but iszgydyti. UŽIMAI GALVOJ VEIKIAT PRASZALISZIMI. Apraszik savo ligę. Iszgydominimas isz rodo dykai. Galv patyre namie iszsigydyti amvais mlais kasztais
Dr. Dalton Aural Institute, 506 LaSalle av. Chicago, Ill.

**Daktaras
isz Lietuvos!**

Dr. Med. Leon Cheryng
52 ELDRIDGE Str. New York.

Tarp Canal ir Hester ulyczių,
OFISO VALANDOS:
Nuo 8 iki 10 isz ryto
Nuo 2 iki 3 po piet
Nuo 6 iki 8 vakare
Telephone 3997 Spring.

Vyrai, neturinti gana pinigų iszsiplrkti szipkortes, gal uz labai pigiā prekę nuvažiuoti į BREMA ir HAMBURGĄ per 8 dienas.

Raszik ar atsiazuk į
Columbia Shipping Office,
158 Suffolk Str.
New York, N. Y.

Jurgio Hoffmano Aptieka
103 Grand str.

Brooklyn, N. Y.
(Tik jo iszleidžiamas).
Pats padarytojas ir laikytojas trejankos ant visos Amerikos, padaryta isz penkes deszimts dviejų visokių augoliu ir žoliu, kokias tik randasi ant žemės. Parduoda retliszkai, svarą už viena dolerį, ir teipgi parduoda ketvirta dali svaro už 25 centus už paka, ir pardavinėja laikytojams trejankos, kiek katras reikalauja, deszimta svarų už \$6.00.

Visados yra ant rankos, ir laikyti pagal senoviszką ir europiejiszka madą, aptiekoj randasi, kaip tai herbn, žolių ir teip toliaus.
Kas tik reikalaujate virsz minētų giduolių, galite siusti pinigus per Money Order, o asz jum prisiusiu per expres reikalingu daiktu. Hoffmano Reumatizmo gydualė \$2.00, tikras iszgidinimas; Hoffmano plauczių gydualkruoppės dėl kraujo, dvideszimts viena giduolkruoppė į dėžutę už 15 centų.
Hoffmano kosulio maiszimas 25 centai.

**GERIAUSIA UZEIGA!
PAS
Petra Draugeli**

Uzlaiko geriausius trunkus, cigarus ir užkandžius, teipgi suteikia geras rodas visokiuose reikaluose dėl savo tautiecių.
75 Grand str. Brooklyn, N. Y
Visi pas savo tautieci!

Ar nori uzcedit pinigų?

Jeigu nori, tai nusidok pas

JOHN J. GORMAN'S ESTABLISHED 1857

Juk yra verta suliginti prekes, kutes moka'e ir tavora už jas gaunant su prekenis, kurias užmokėtumete pas mus ir kur kitur. Atsilankyti pas mus, o pamatysite, kad teisybę kalbame. Mes visko laikome, kas tik prie apdaro reikalinga, ir sžotj dalij miesto pas mus rasite didžiausią vyairumą ir yra isz ko pasirinkti. Mes nepaprastai daug pardudamo vyriszky apatinių drapanų ir kitų aprėdabų, teipgi visokių naminių papuoszių ir įvairiausių valgomų daiktų už labai pigias prekes. Parduodant labai daug kavos ir arbatos, neredka launjame inti dideles prekes, o da prie kiekvieno valgomio daikto mes duodame gražias dovanas, o prie kavos ir arbatos mes du syk tiek duodame dovanų.

Mūsų sžtoras buma atdaras Subatomis ir Panedžio vakarais, kitais g vakarais uždarytas, nes mes žinome, jog mūsų darbininkai reikalauja atilsio.

Ar jus ne teip mislinate?

MIS KATEGORIJA PASIJEIŠIJE IR PATAISYMAI PARDAVIMUI.

Nepamirškite vardo bei numerio:

JOHN J. GORMAN,

229 235 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

SIUTAI! SIUTAI! SIUTAI!

Geriausi visokio kaino siuriausios matarijos, druprėkės tai daug pigesnės tai, naujausias mados, geriausias pasiuvimas, o ką kaip pas kitos. Pabandyk sykj pas mus, o persitikrįsi apie mus sžtorą.

Skaityk! Skaityk! Skaityk!

O perskaitys neužmirszk, kad jeigu pas mus užsisteliuosi siuta, tau jis tiks teip kaip apgijos depto, kad mus kriaucziai moka dirbt gerai ir greit. Ateik, o nesigrandįsi. Pas mus gausi drapanų kokių tik nori. Neužmirsz vietą ir numarą

LEWIS Bro's,

48 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

S. GINSBURG,

PARDAVINETOJAS LAIKRODELIU, IR TEIP VISOKIU AUKSINIU IR SIDABRINIU DAIGTU. PATAISYMAI UŽ ŽEMIAUSIAS PREKES. TEIPGI PUKIU AUKSINIU IR SIDABRINIU LAIKRODELIU IR LENCIUGELIU. SIENINIU LAIKRODŽIU SKAMBINAMI LAIKRODŽIAI NUO 60c. AUGSZTYN.

51 Grand Street,

Brooklyn, N. Y.

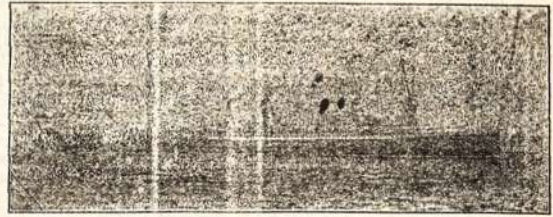
BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uždėta 1848 meto

Nime Staats-Zeitung, prie užvažiavimo ant Brooklyno tilto, New-York

0

Sineziame pinigų į visus dalls svieto pigel, saugel ir greitai

IZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPOS. Bankoje savo visados laikome daugybe pinigų del iszmainymo, kaipo tai: Maskolijos rublij, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

DABARTINE PREKE SZIPKORCZIU:

Isz New Yorko į Bremą ant Expreso	\$33.00, ant reguliariszko	\$30.00
" " " " " " " " " "	Hamburgą ant Expreso	\$33.00, ant regul. \$30.00
" " " " " " " " " "	Antverpą	\$28.00, ir į Rotterdamą \$28.00
Isz Bremo į New Yorką ant Expreso	\$38.50, ant reguliar.	\$36.50
" " " " " " " " " "	Hamburgo	\$39.50, " " \$35.00
" " " " " " " " " "	Antverpo	\$31.00, isz Rotterdamo \$31.50.

Pabar sineziame pinigų tiesiog į namus.

100 rublij už	\$52.50.	50 rublij už	\$26.50.	30 rublij už	\$16.00
25 " " "	\$13.28	20 " " "	\$10.75,	15 " " "	\$8.13

Dėm antrosinės žinios raszyk į

Bischoffs Banking House,

2 Centre str. (Staats Zeitung Building, 7th-York

Nedėlijo Banka atvira nuo 10 iki 12 r. m.

LIETU VISZKA APTIEKA IR BROOKLYNO PACZTA, (S. S. No. 23.)

Pilna visokių aptiekoriszku tavorn. Turi visokių Europiszku ir Amerikoniszku gydolių, kaip tai teisingiausia lietuviszką TRAJANKA ir teip visokių žolių, szaknų — kokių ant svieto randasi ir nuo visokių ligų.

Aptiekoj visada galima szaukt daktara uz dyka.

Atsisaunkientems per gromatą aprasantiems savo ligą duoda rodas ir prisineze gyduoles per paczta arba express. Aptiekoj galima susikalbet lietuviszkai, lenkisz-kai, rusisz-kai, vokisz-kai, anglisz-kai ir visokiom kalbom, Receptus sudadam nuo visokių daktaru Amerikoniszku ir Europiszku.

Money Orders ir registravotus gromatus galite siust isz cziomis.

64 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

Carl A. Buchbinder,

TELEPHONE CALL 1426 WILLIAMSBURGH.